Boströms Bilderbok.

En Statsministers Saga

ritad af

E. Forsström.

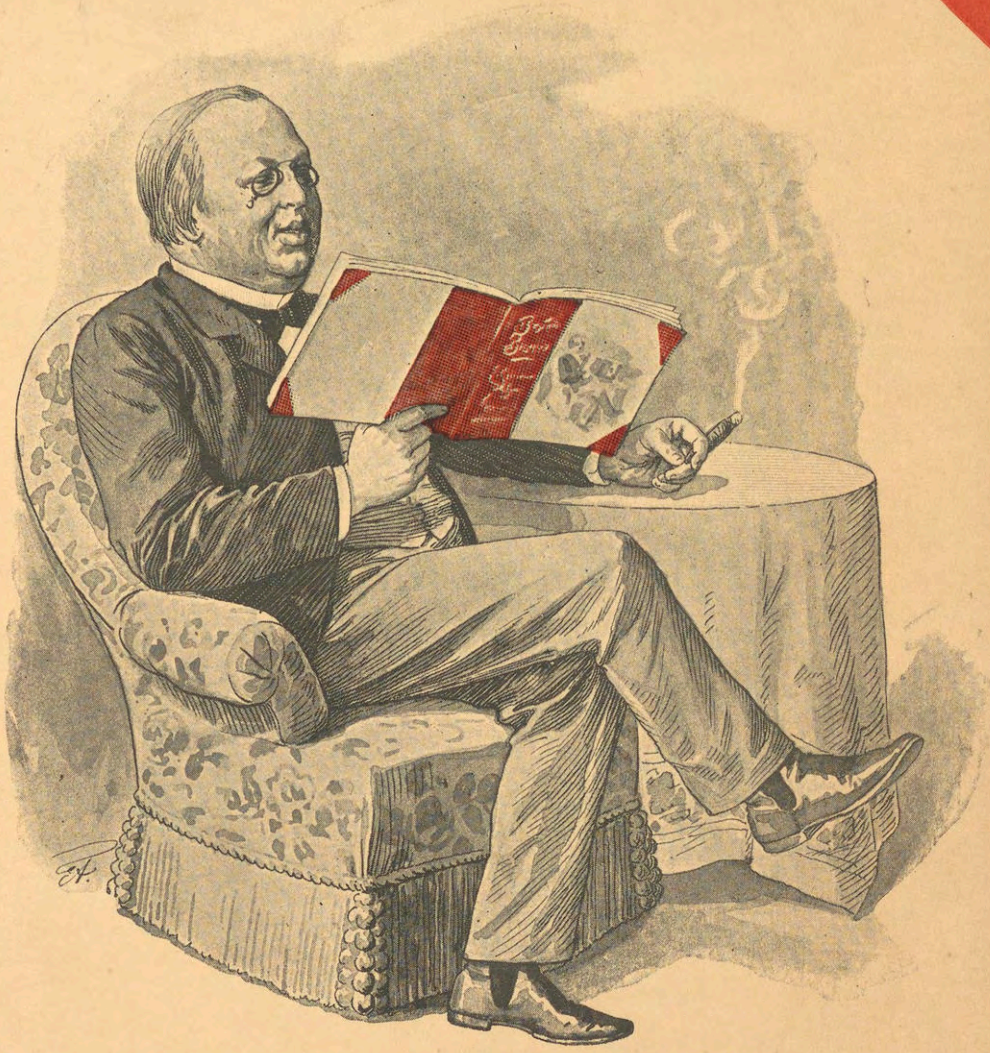

Boströms Bilderbok

En Statsministers Saga

ritad af

EDVARD FORSSTRÖM

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

STOCKHOLM, ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI 1900.

Från larv till fjäril.

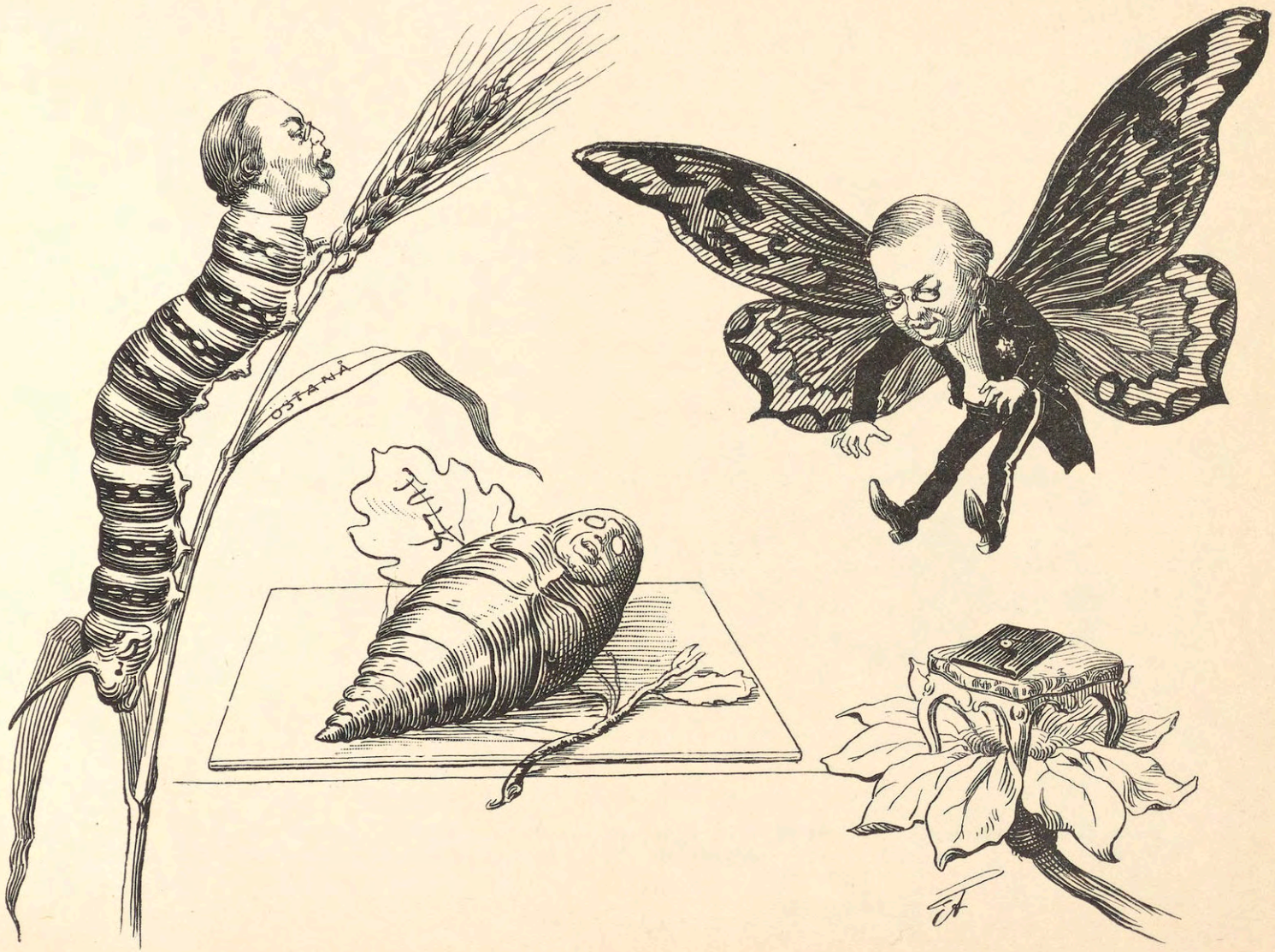

Husmoderligt bestyr.

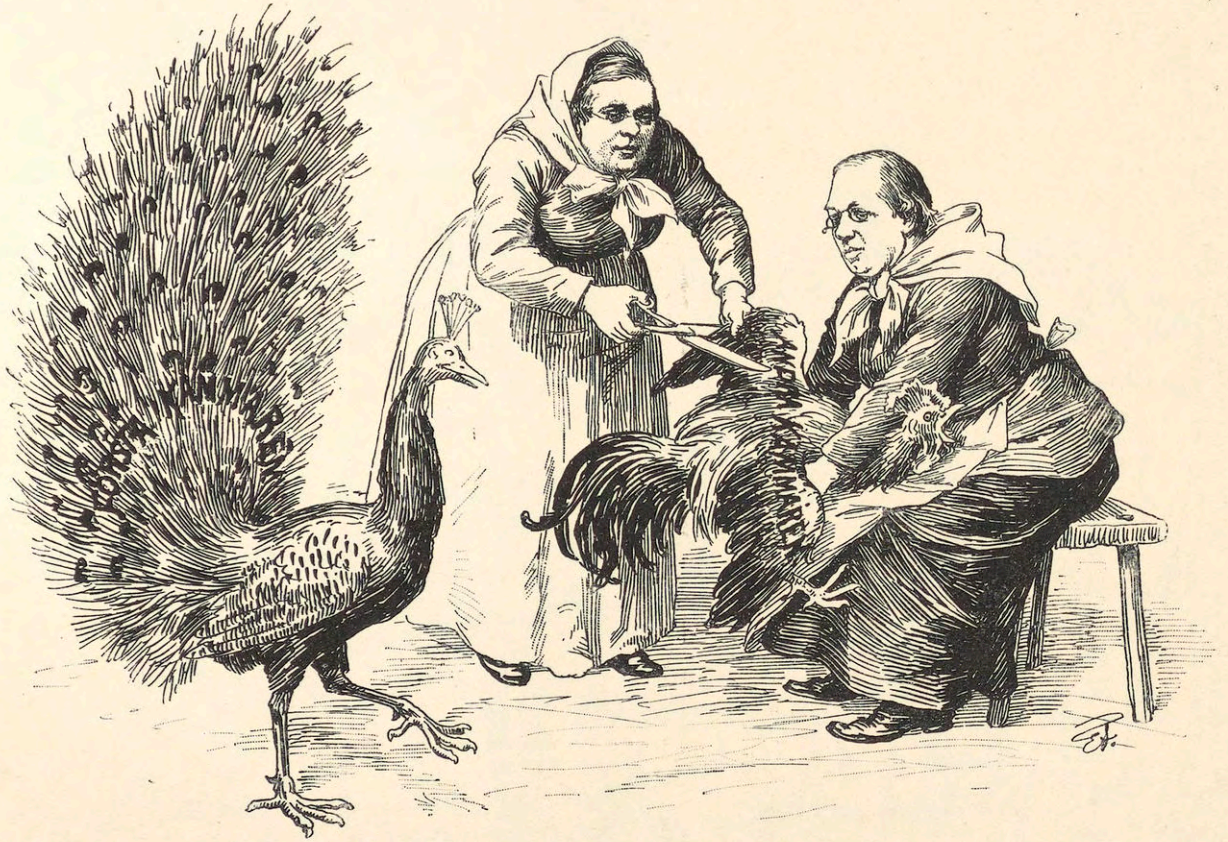

— Ja, ser madam, om han vore en ram bondtupp, så skulle han fått ha vingarna orörda, men han har fått för många stadsfasoner och därför ska' de klippas.

Urtima såningsmannen och hans skörd.

En modern Herkules vid skiljovägen.

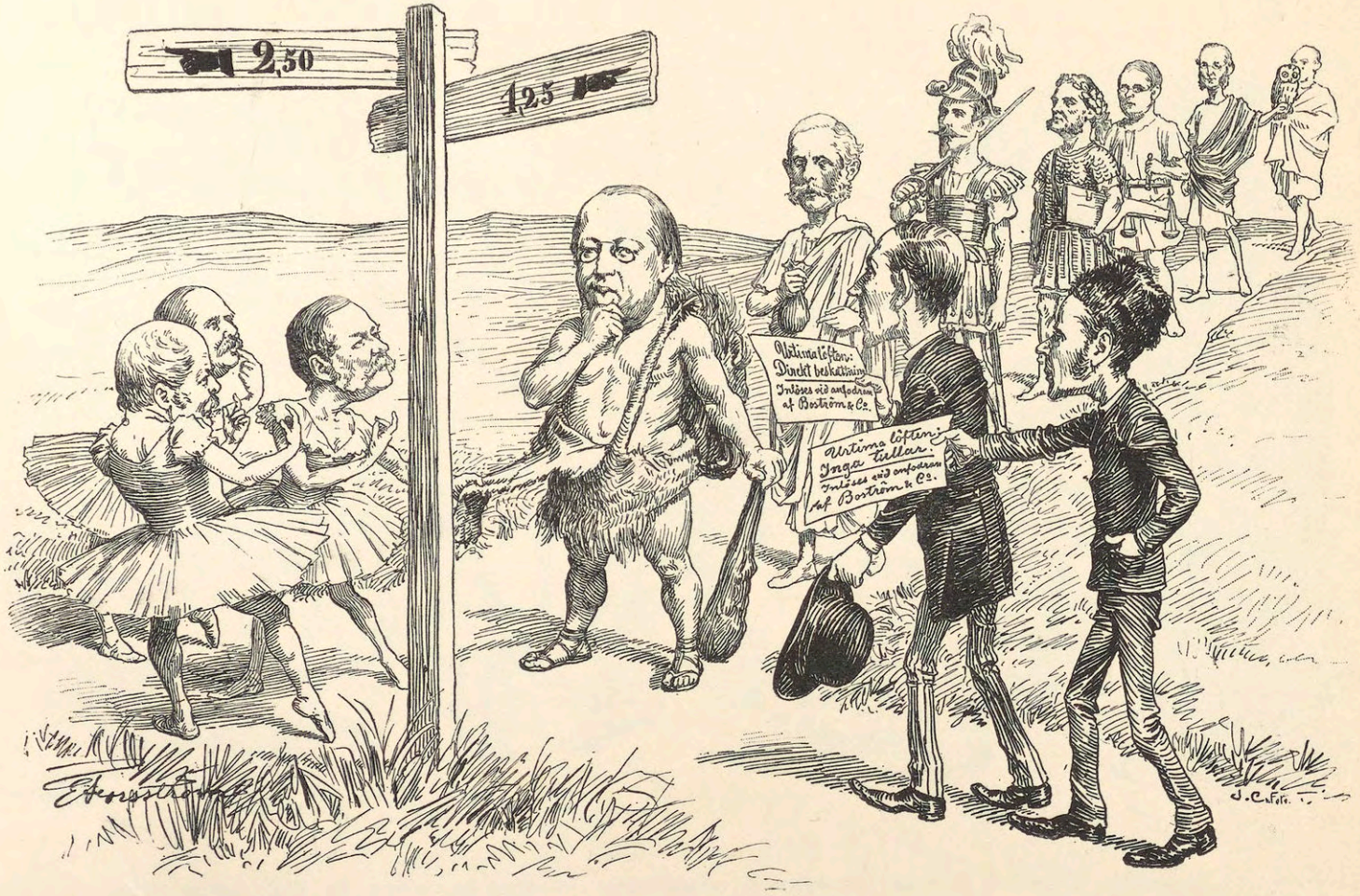

Frihetsbröderna.

(Fritt efter Offenbach.)

2:dra akten. Kör af under »skyddande förklädnad» uppträdande röfvare (röfvarne spelas af Vårt Land, Svenska Dagbladet, hrr R . . t . rsv . rd, Kl . nk . wstr . m, åtskilliga hushållningssällskap m. fl.): »O värdes er förbarma, gif oss lite(?) bröd-tull, gif oss lite etc.

Det stora tullbyket.

Statsfru B—str—m (för sig själf). Oj, oj! Nu gräla tullmadamerna så att de förstöra mina sida hvita kläder.

Den tålmodige lastdragaren.

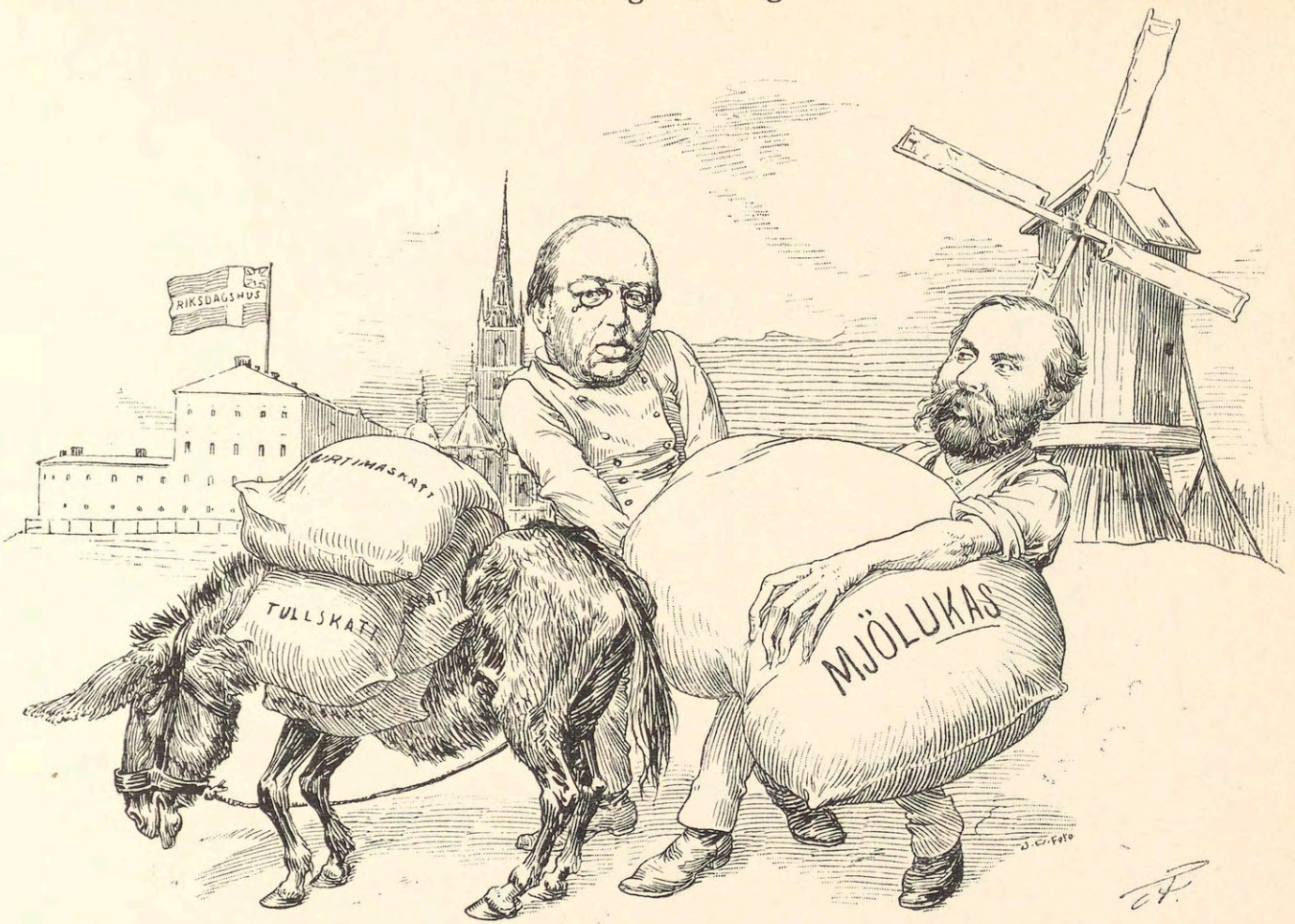

B—str—m. Tror du hon tål det här, Bengt?
Mjölnar-Bengt. Asch ja, nya lass är ju snart dagligt allehanda för det här snälla krittret.

Oskuldens bekymmer eller B-s-t-r-m i Innocensen.

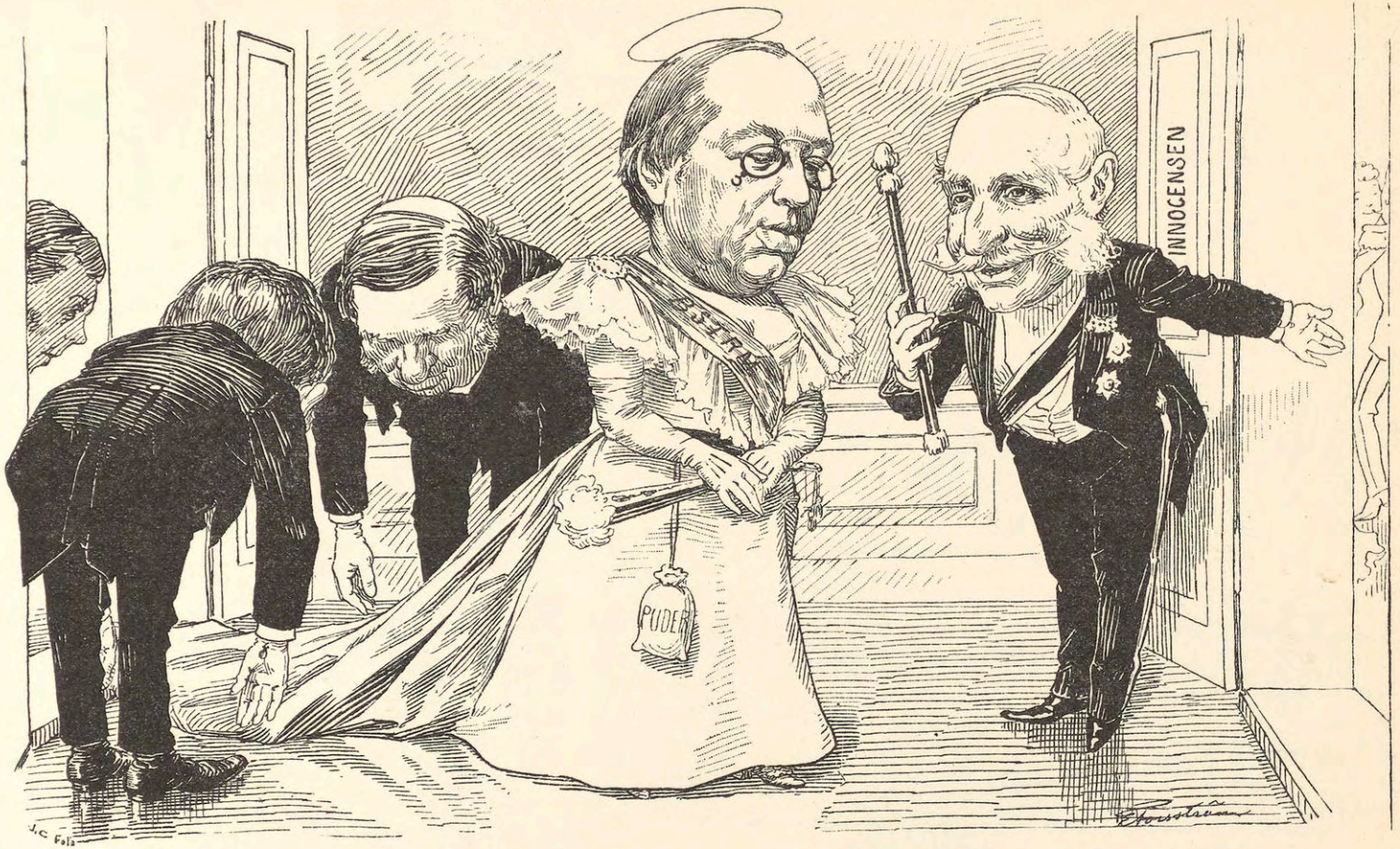

Ack, hur ljuft novis att bli uti Innocensen.
Sen jag re'n i många år varit med i dansen!
Inga brutna löften än fläcka min historia,
Kring mitt hufvud strålar än oskulds hvita gloria.

Jag är söt och jag är nätt — neka, den som kan det!
Många friare jag har: tvenne ä' från landet,
En är klädd uti gevär, en är uti flottan.
Alla hålla mig så kär, älska öfver måttan.

Hvem af dem skall tråda få nu den första valsen?
Bondpatronen — eller han som bär guld kring halsen?
Ack! Jag lilla oskuldstös! Ack de kära barnen!
Den får mala först, som kan komma först till kvarnen!

Stor magisk séance af professor Boström.

Till slut, aldrig förut uppfördt: »**Det hemlighetsfulla utskottet**».

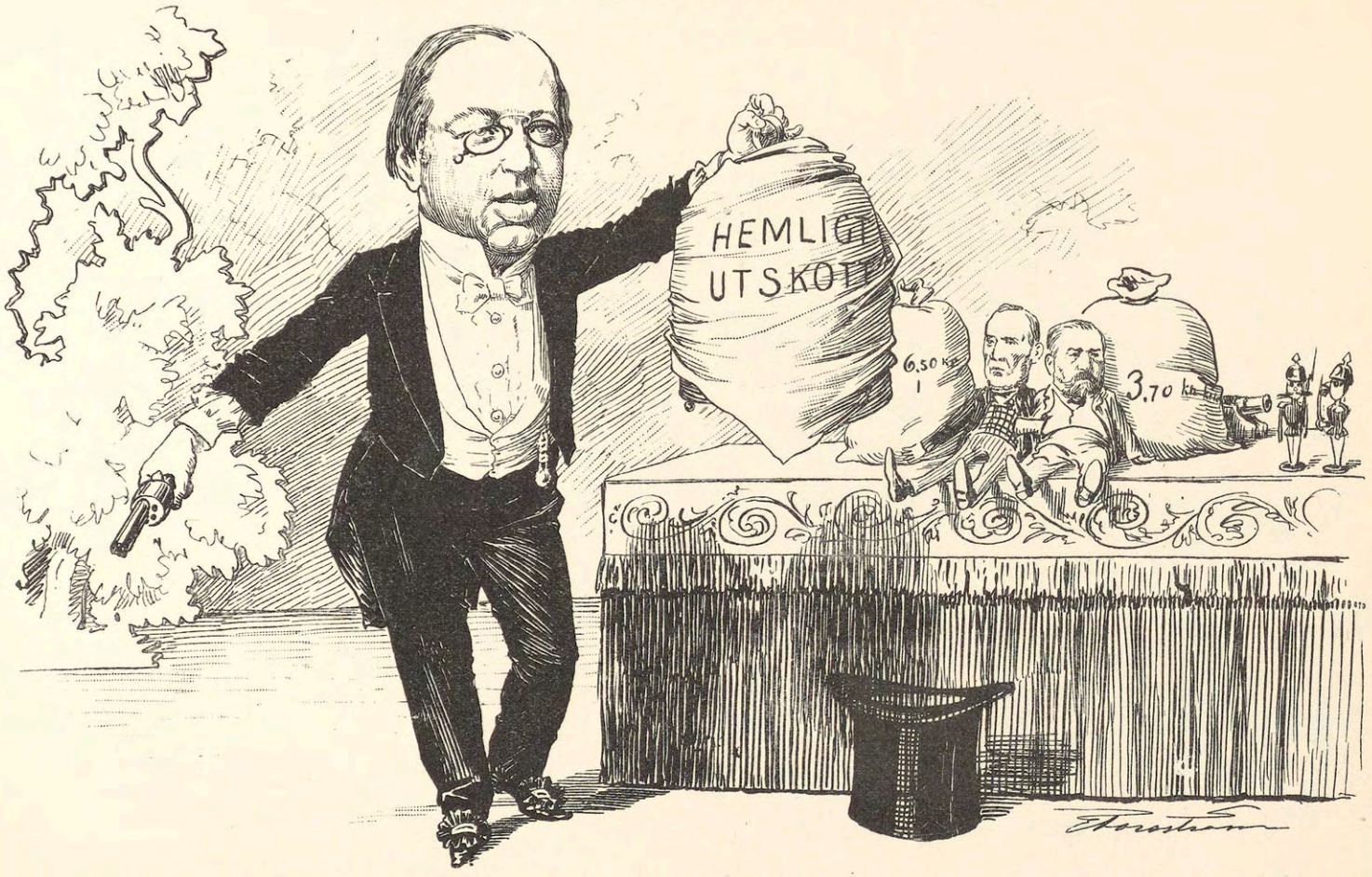

Professorn (har plockat upp åtskilligt ur sin lyckohatt eller s. k. segerhufva; visar det sist framtagna) »... är där nu någen bland den erede publikum der vill låne mick en sexti milioner? Pass mal auf! Nun schmeller det. Ingen hexeri, bara fingerfertigkeit...»

Situationen.

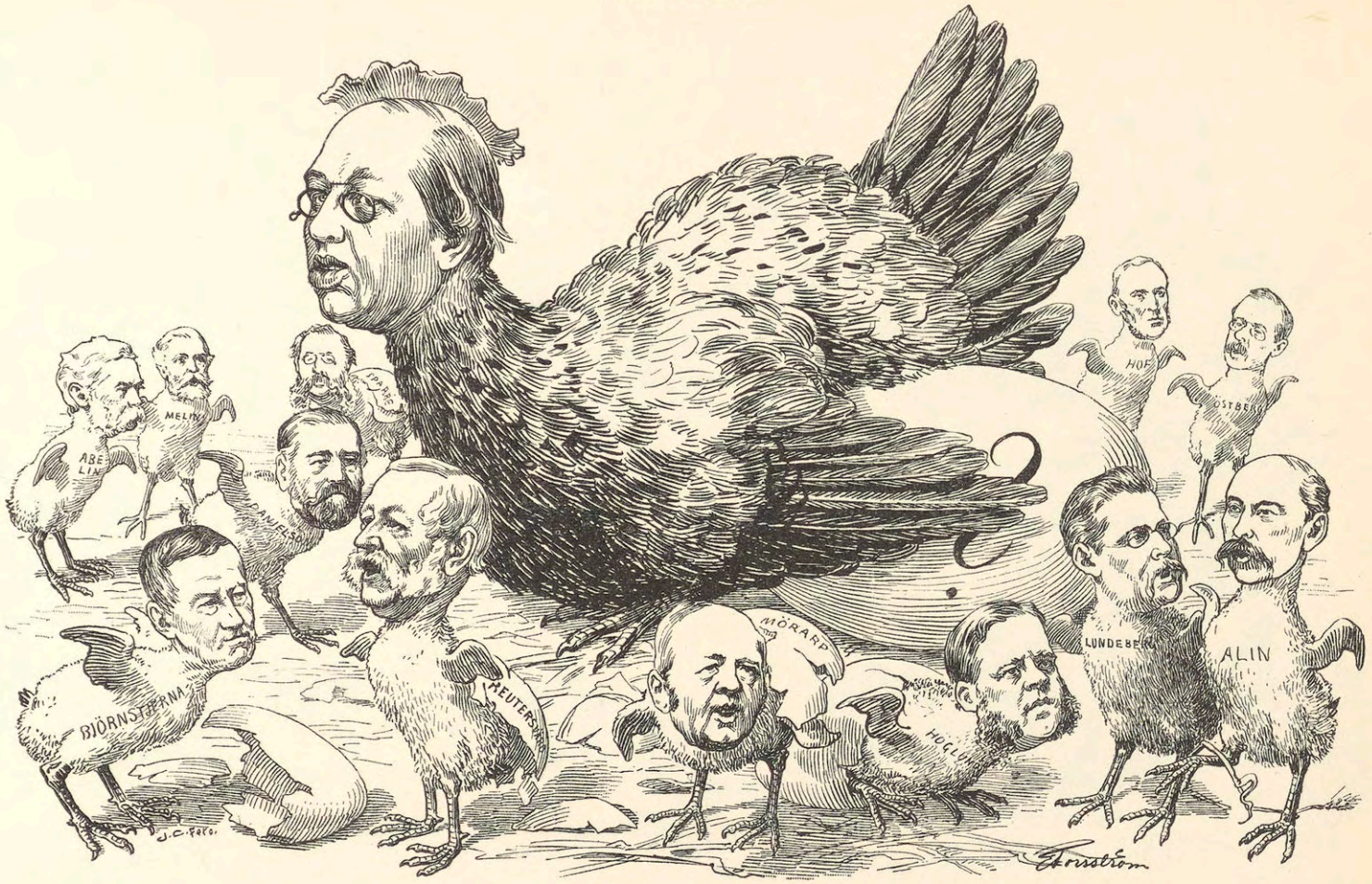

(Ur »Hönsgummans visa».)

»Hanar och hönor och kycklingar små
Springa glädtuga nu —»
Men hönsmamma hon ligger stilla ändå
För att värpa — ett, tu!

Man länge har letat —
Men ingen kan veta't!
Om mamma ska' lyckas med kuppen.
Månn' tro! Det beror väl på — tuppen.

Den nye Gluff-Gluff.

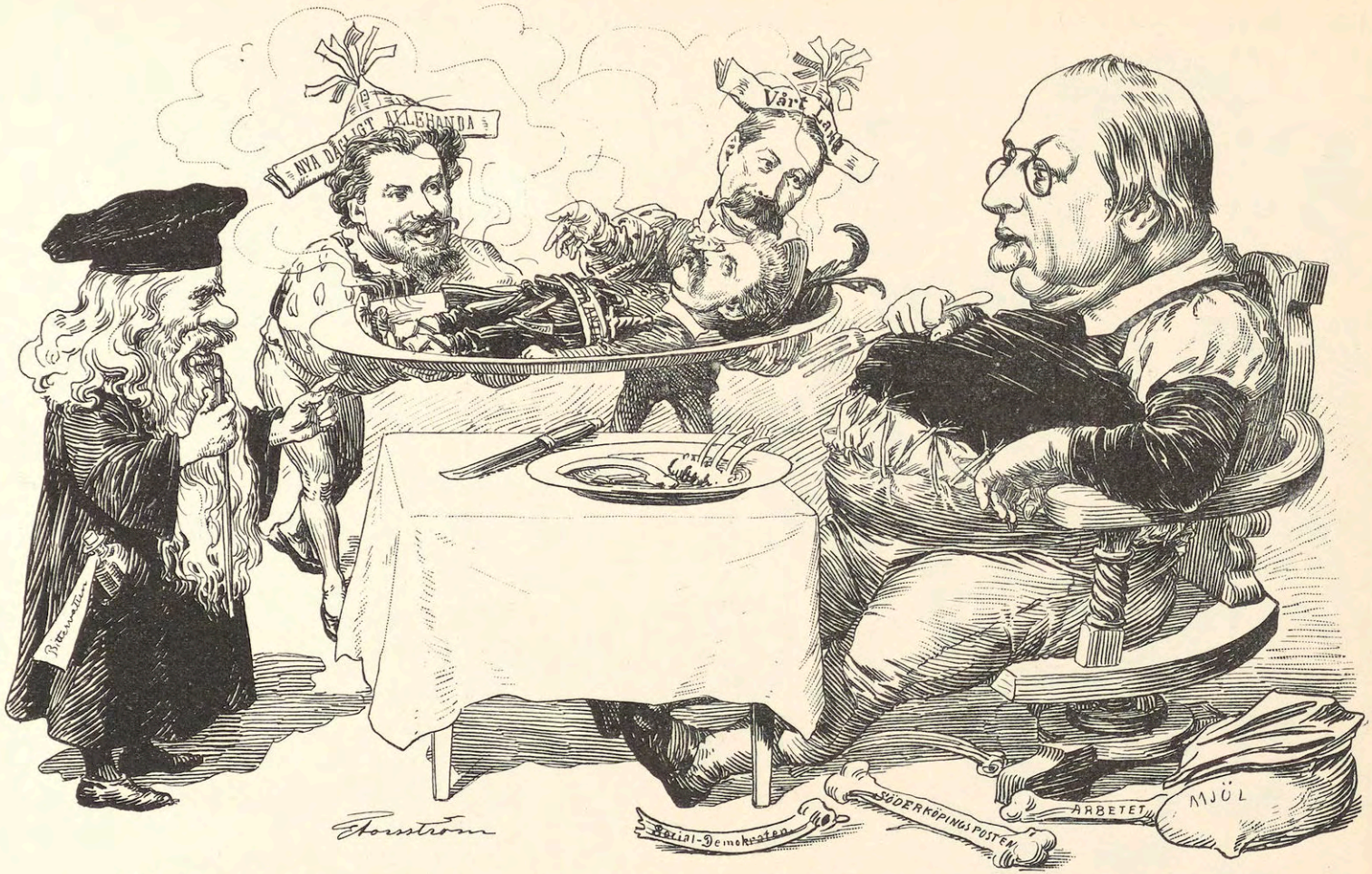

Lakejerna. Ers nåd, smaka på denna nya stek, vi ha styrt ut den så retande som möjligt »à la banditti», för att den skall slinka ner lättare.

D:r Söndags-Nisse. Aj, aj, ers nåd, ät inte för mycket af de där åtalsrätterna. Det är hårdsmält föda. Ni behöfver omväxling i dieten. Borde ni inte försöka med litet rösträtt?

Ille faciet.

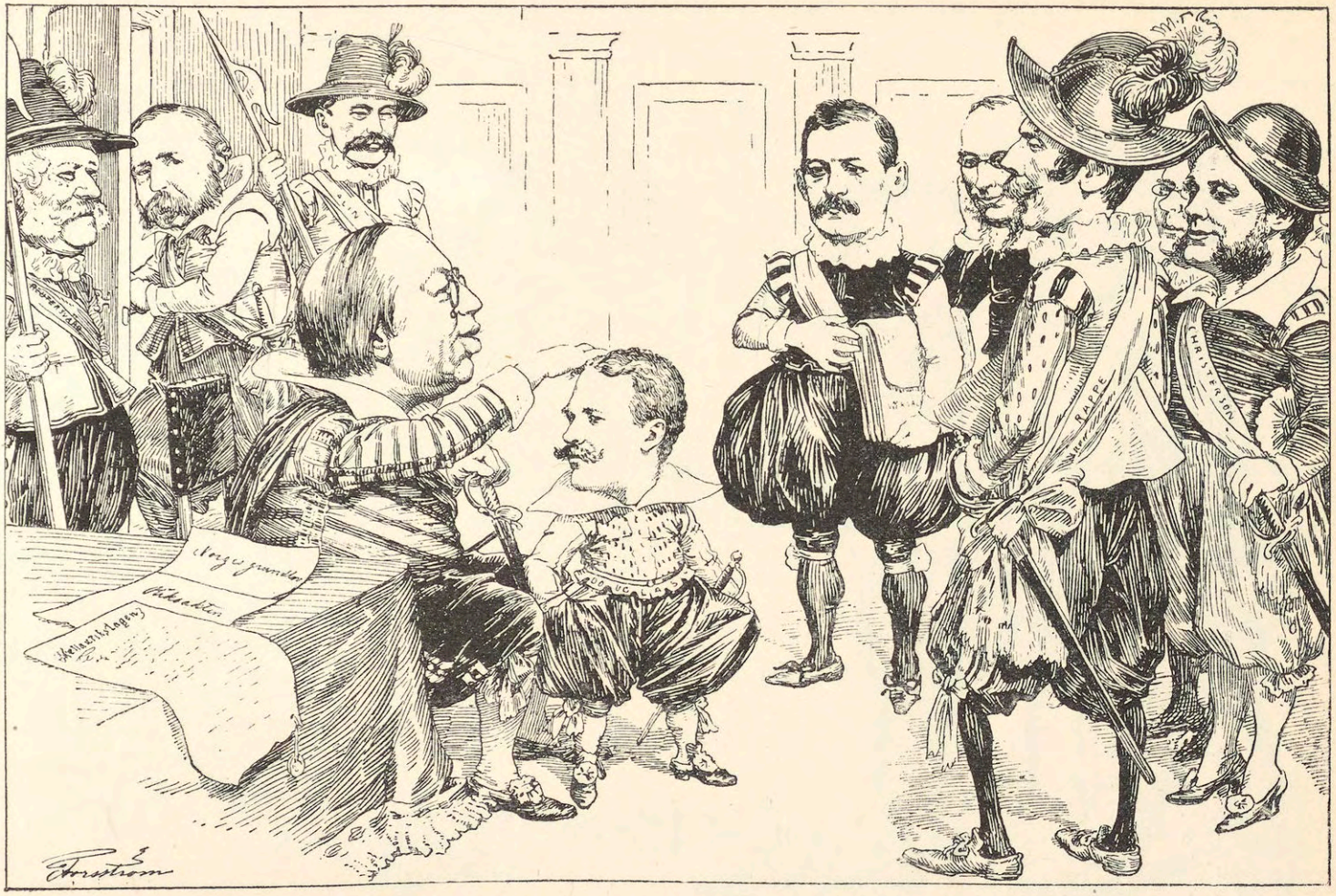

Boström. Ille faciet! Han skall göra't! Jag har nyss varit och hämtat honom från Uppsala, där han vid det här laget bör ha gått i Alinska skolan tillräckligt länge.

På restaurant Skandinavien.

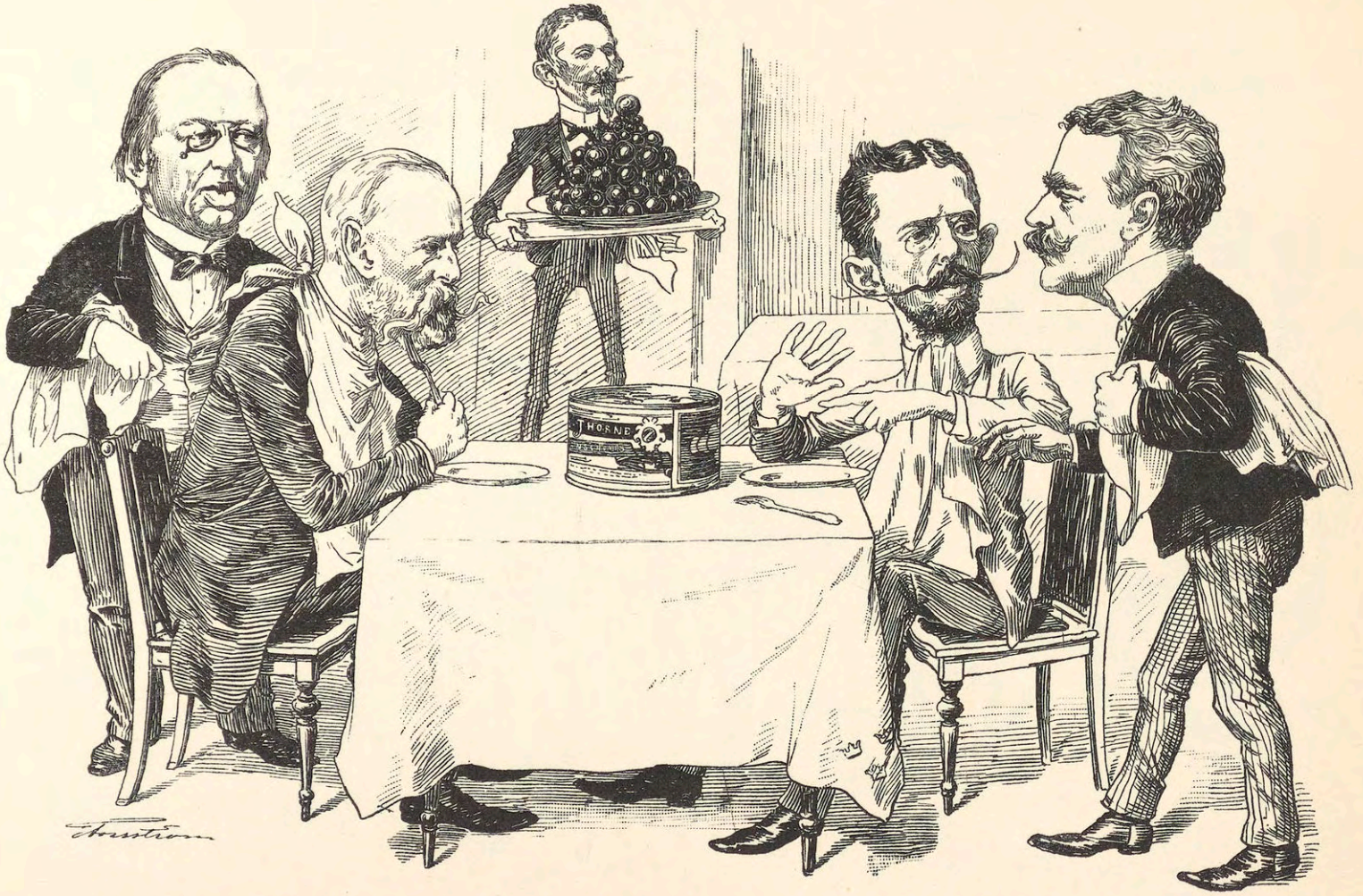

Den yngre gästen (till uppassaren). Tag bort den där anjovisen, den smakar mig inte.

Från kapplöpningarna.

Skandinavisk hinderridt.

(På sadelplatsen före starten.)

Alin, »Revisions» tränare (till jockeyen). Rid bara på och laga att ni kommer först. Det är mycket fint folk som håller på er.

På riksteatern.

(Innan ridån går upp för första representationen.)

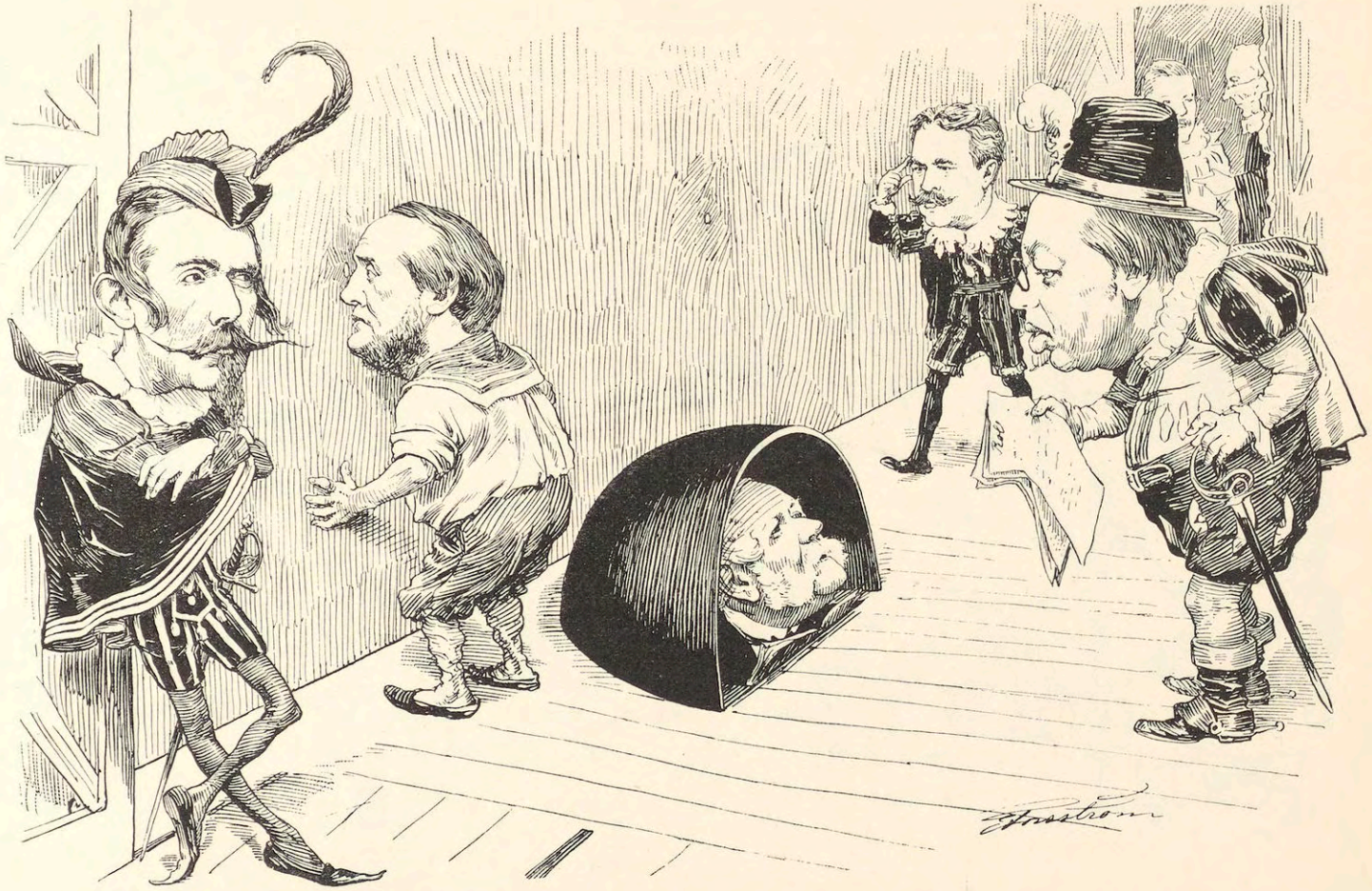

Direktören—premièraktören B-str-m. Bara jag vore säker på min roll. Den där biten om rösträtten kommer jag bestämdt att staka mig på.

Sufflören Patrik. Hoppa öfver den för katten! Det är ingen som märker det. Och lita för resten på mig.

Chr-st-rs-n (vid ridåhålet). Och kors, hvad jag är rädd. Jag vågar aldrig gå in. Där är alldeles fullt med kritici.

Douglas-Hamlet (repeterar för sig själf). Svensk eller icke svensk, det är frågan. O. s. v.

»Bearbetningar.»

Motto: »Statistiska utredningar rörande såväl den politiska som den kommunala rösträtten hafva nyligen blifvit fullbordade och skola Eder meddelas. *Bearbetningar* däraf måste föregå innan frågor af så djupt ingripande art som dessa kunna Mig till slutlig pröfning föreläggas.» *(Trontalet.)*

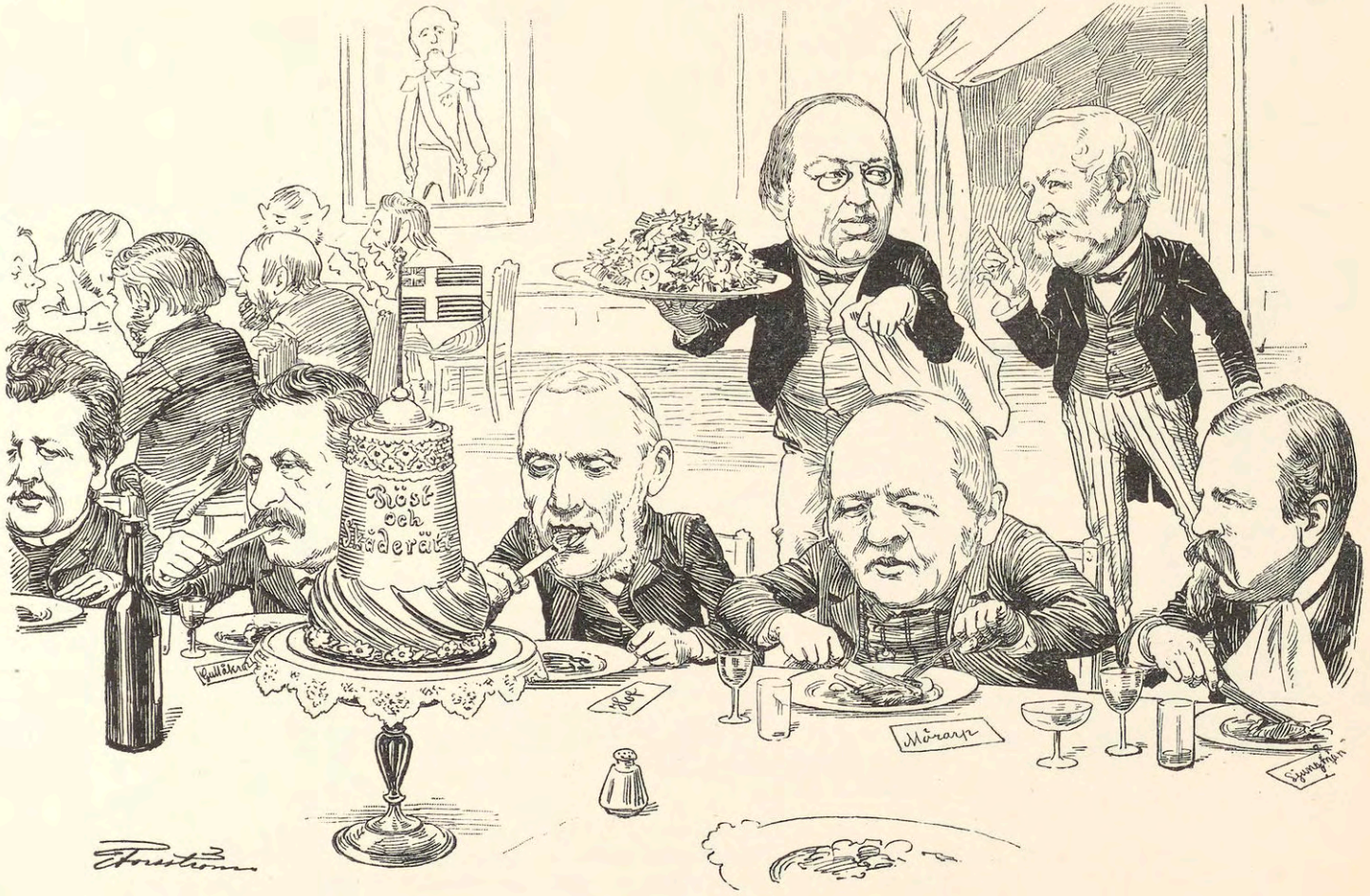

Hofmästaren (till vaktmästaren). Nu ska' vi servera friskt af den här efterrätten, så dom inte orkar med krokanen, förstår du.

Ministern på ärten.

(Efter H. C. Andersen.)

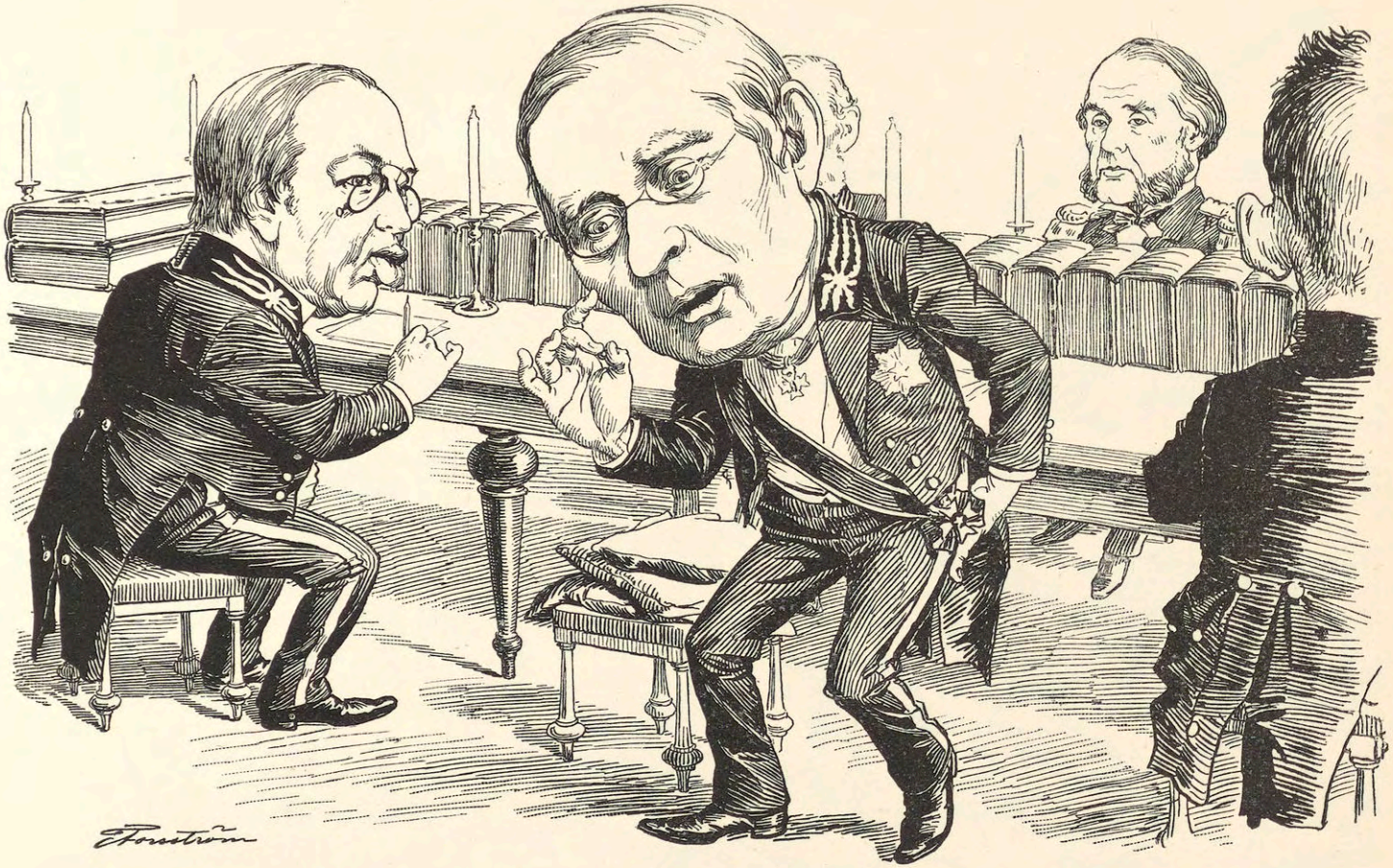

B—str—m. Hvarför sitter du inte kvar? Tänker du gå din väg?
Öst—rgr—n. Tror du jag kan sitta på slika stötestenar. Jag är gul och blå öfver hela kroppen.
B—str—m. Den lilla rösträttsärten! Har du märkt den? Det kan man kalla en riktigt fin minister.
(Huruvida ärten i fråga såsom i sagan kommer att gå till museum, återstår ännu att se.)

Simson-Boström slår de filistéer i Första kammaren.

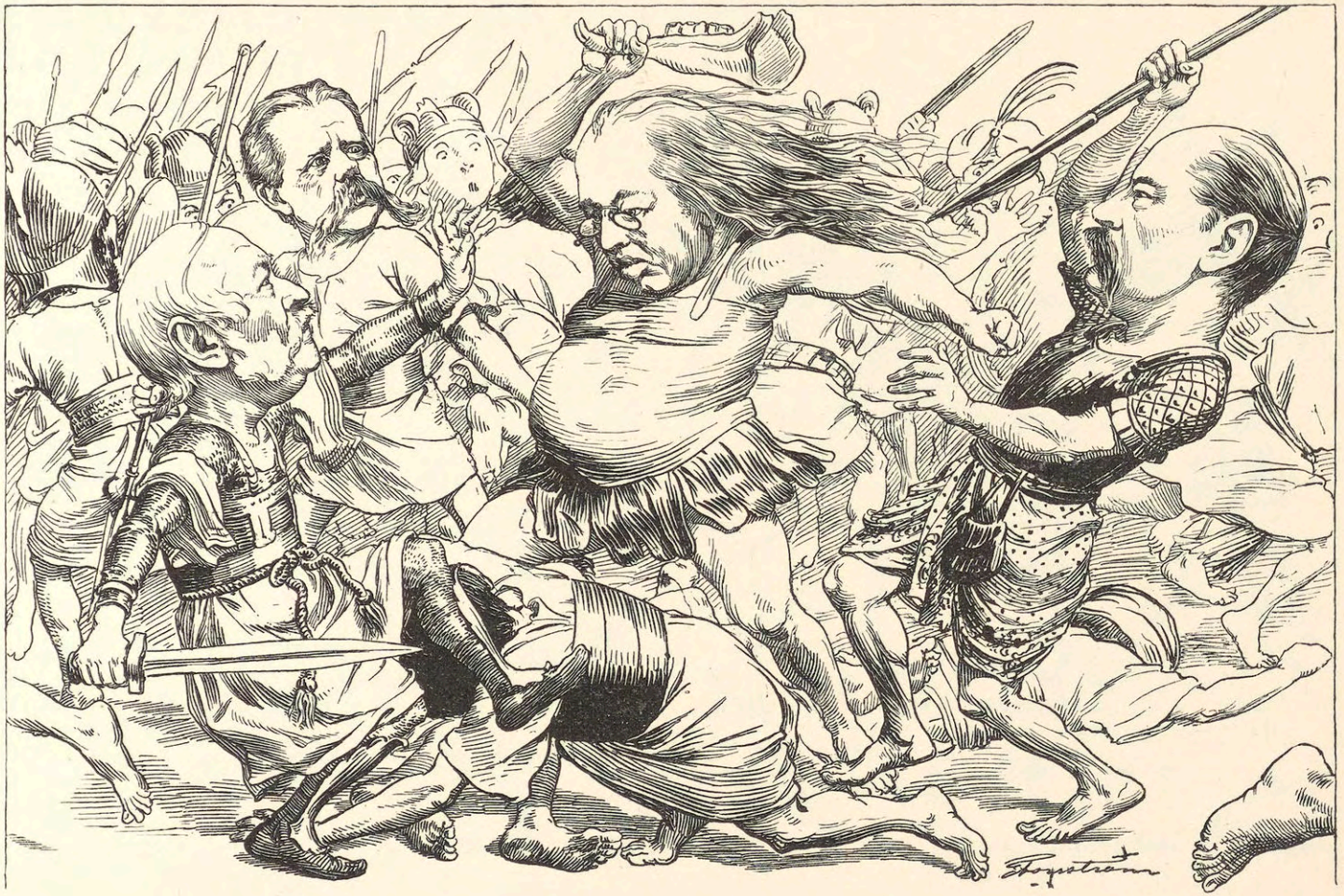

Berget föder en råtta.

Lars Åk—rhj—lm. Å herre du min skapare! Det odjuret kommer att gnaga sönder hela vår härliga samhällsbyggnad.

Abraham-Boström i färd att offra Isak-Allehanda.

En röst ur molnen (den allmänna opinionen). Tag väduren!

Inför mästerverket.

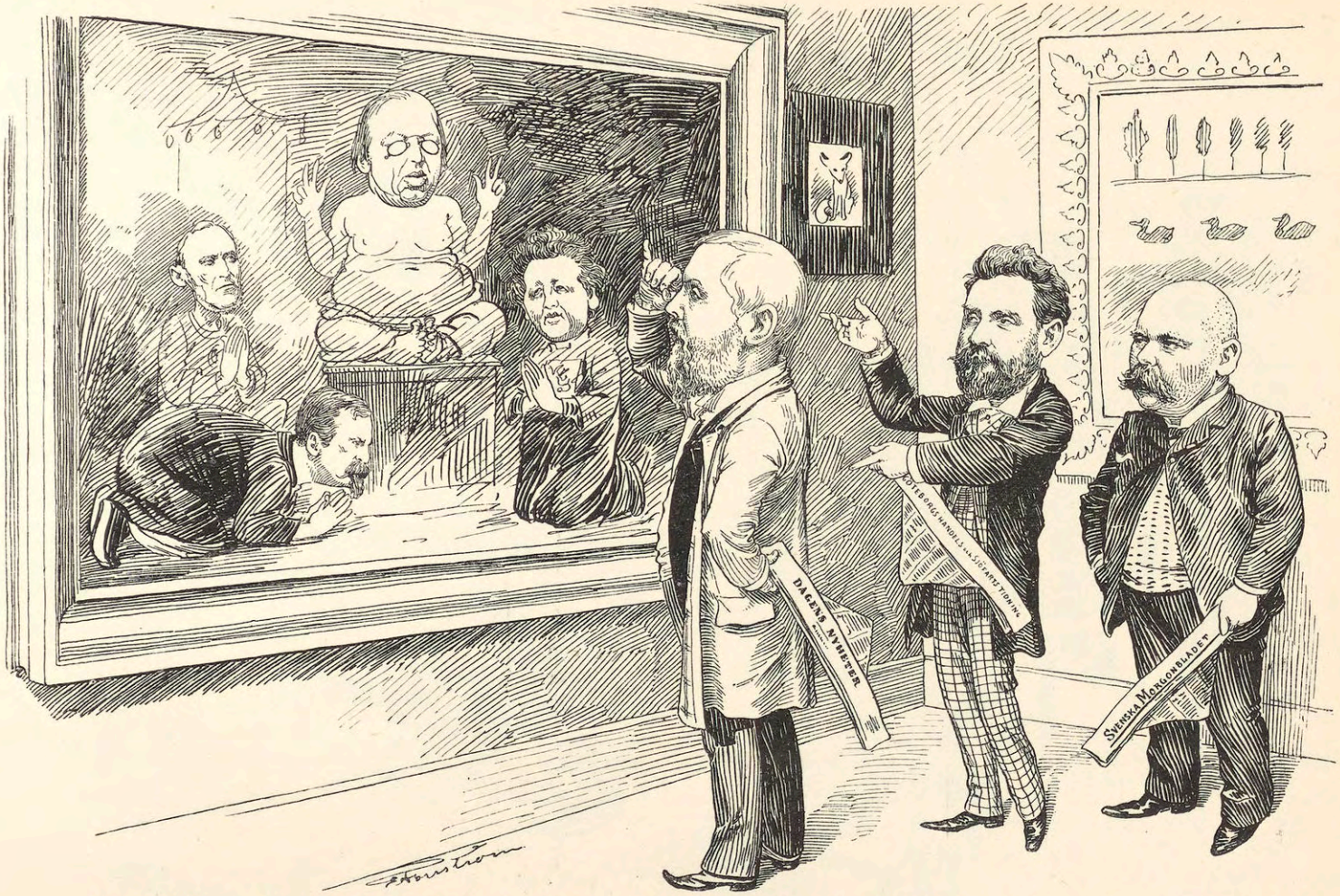

Konstkritikern K. W—g, från Gbg. Se där en tafla efter min smak. Kompositionen är helt enkelt fulländad. Och så kommer en okunnig herre i Aftonbladet (det i Stockholm, förstås) och säger, att hufvudfiguren tynger ned det hela, och att den inte är bra i färgen! Har man hört på maken? Det är just det som är det fina. Inte en linie får rubbas, om inte det hela skall förstöras, och den »oklara» färgen är just hvad som passar våra svaga ögon. Inte sannt? (Instämmanden.)

Hotell Boström.

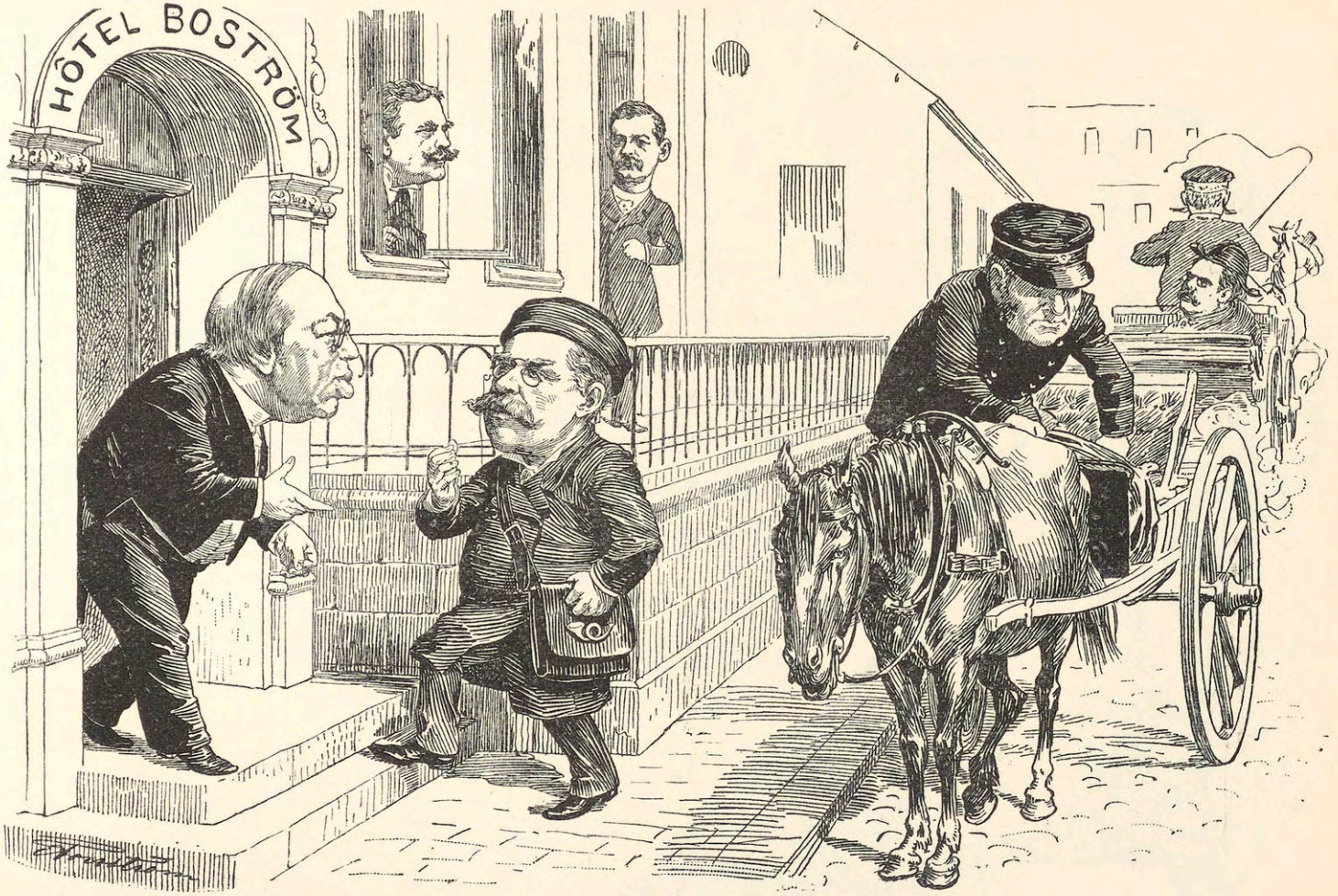

Värden på stället. Mycket välkommen, min herre, jag hoppas ni skall trifvas här.

Ett parti »guerre» på herr Boströms biljard.

(En nutidsbild med framtidsperspektiv.)

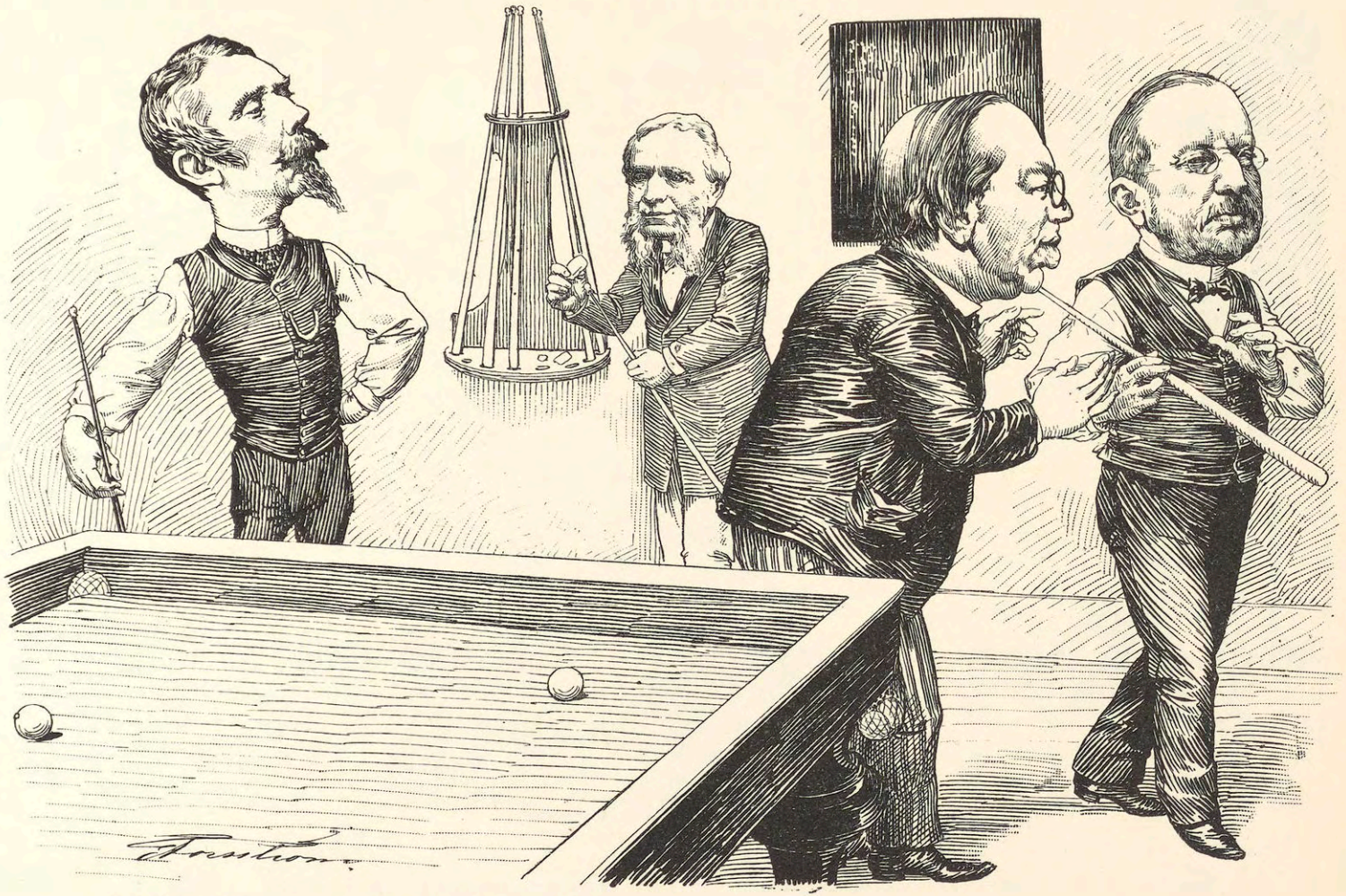

Markören (till den slagne). Det här partiet får herr Thorén betala.
S. A. H. (till »segraren»). Nu kanske jag skulle kunna få ta ett parti med er?

Boströms modeaffär.

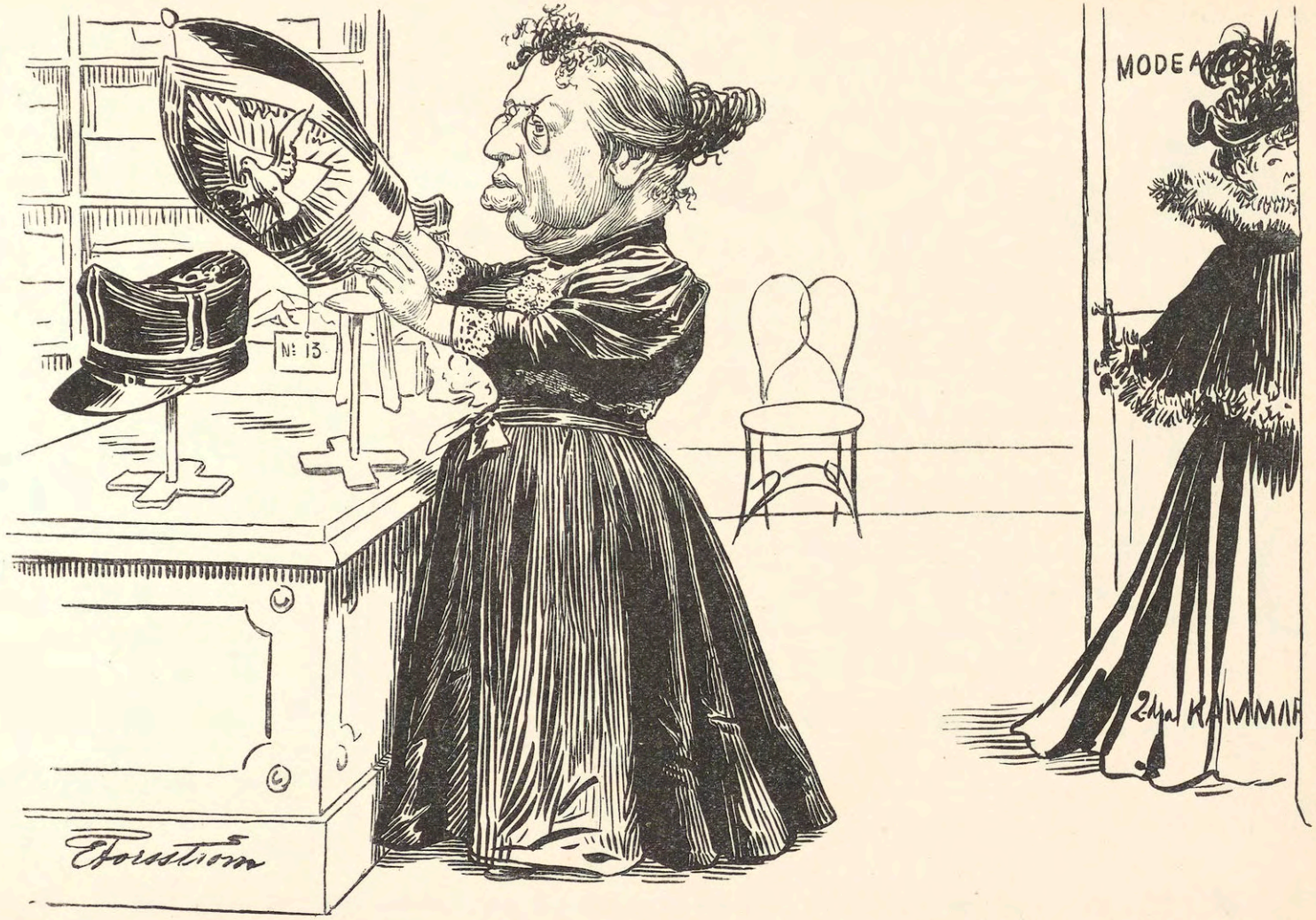

Ägarinnan. Det var då en märkvärdig otur. Det är nu tredje året som jag försökt att bli af med den här modellhatten. Jag får bestämdt lof att modernisera den.

På flyttningsdagen i riksbanken.

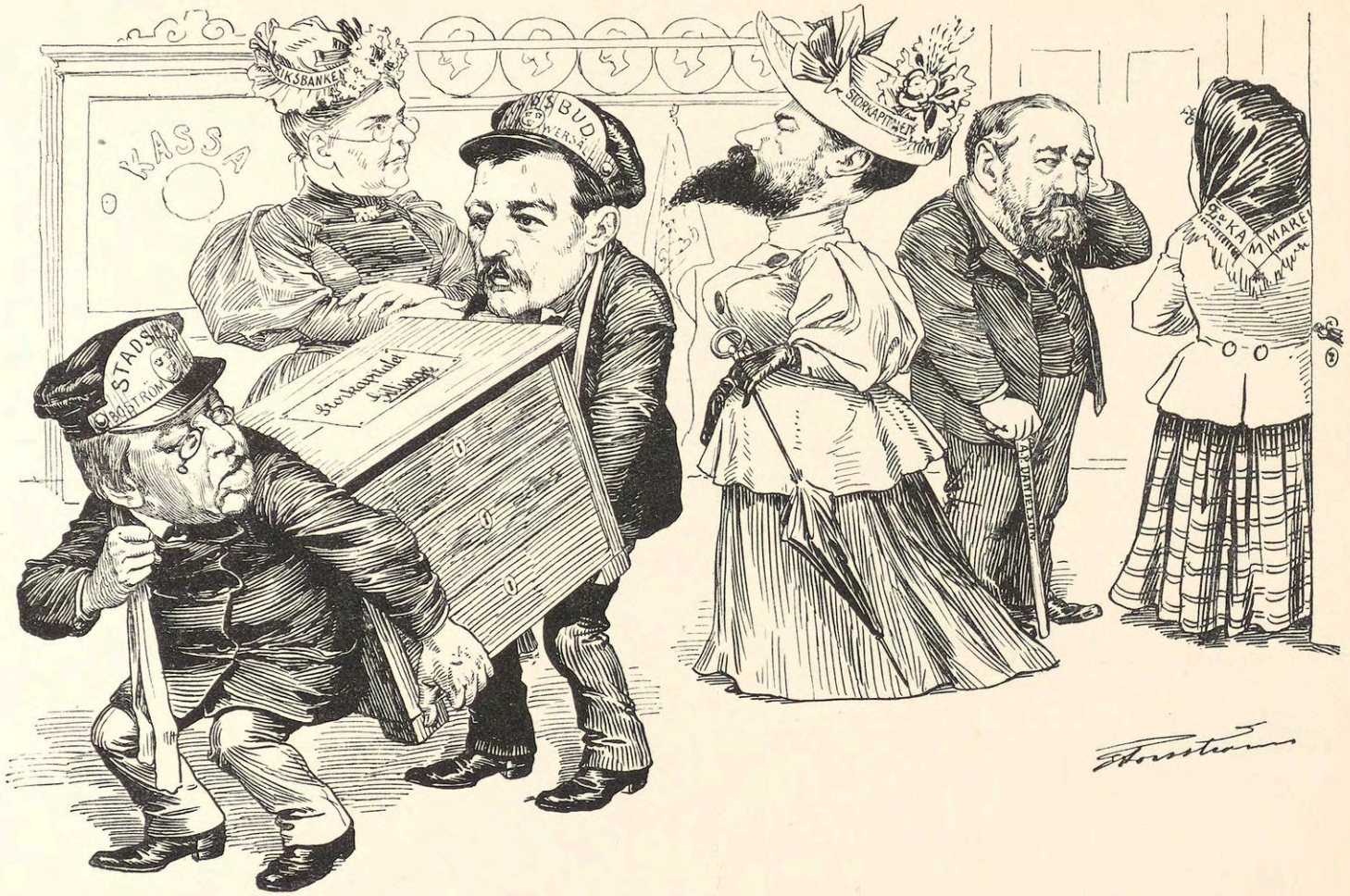

Farbror A. P. (till landtflickan, som flyttar från sin plats). Aj, aj, min flicka, jag tror du gjort dumt som flyttar härifrån. Och inte tror jag frun vinner på bytet heller. Den där nya »hushållerskan» ser mig just ut att vilja regera själf.

Boströmska skolan.

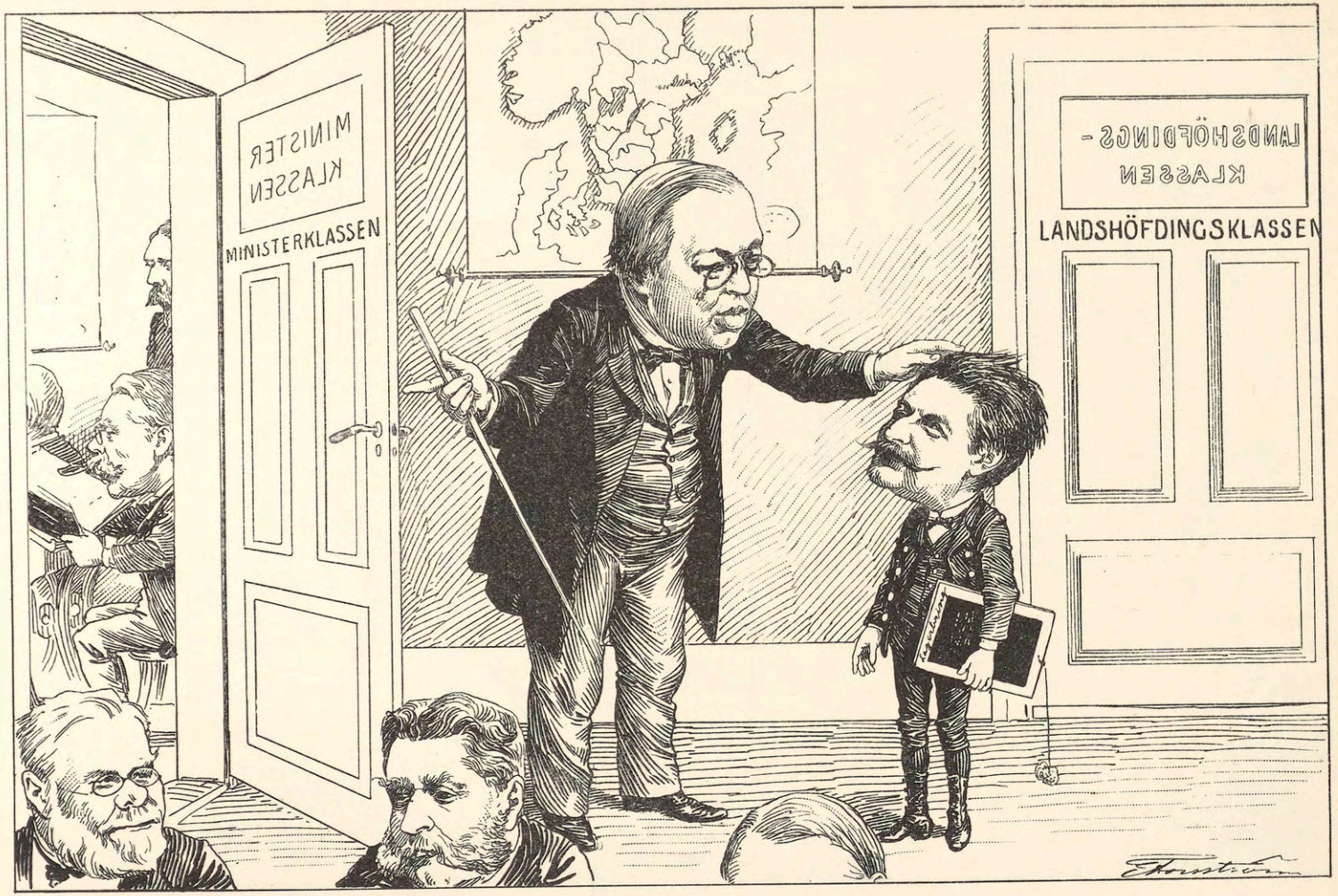

Magistern. Jaha, min lilla gosse, välkommen hit. Om du är en riktigt snäll och flitig liten gosse, så kanske du snart får flytta upp i öfre klassen till dom stora gossarna därinne.

Den nya lokomotivföraren.

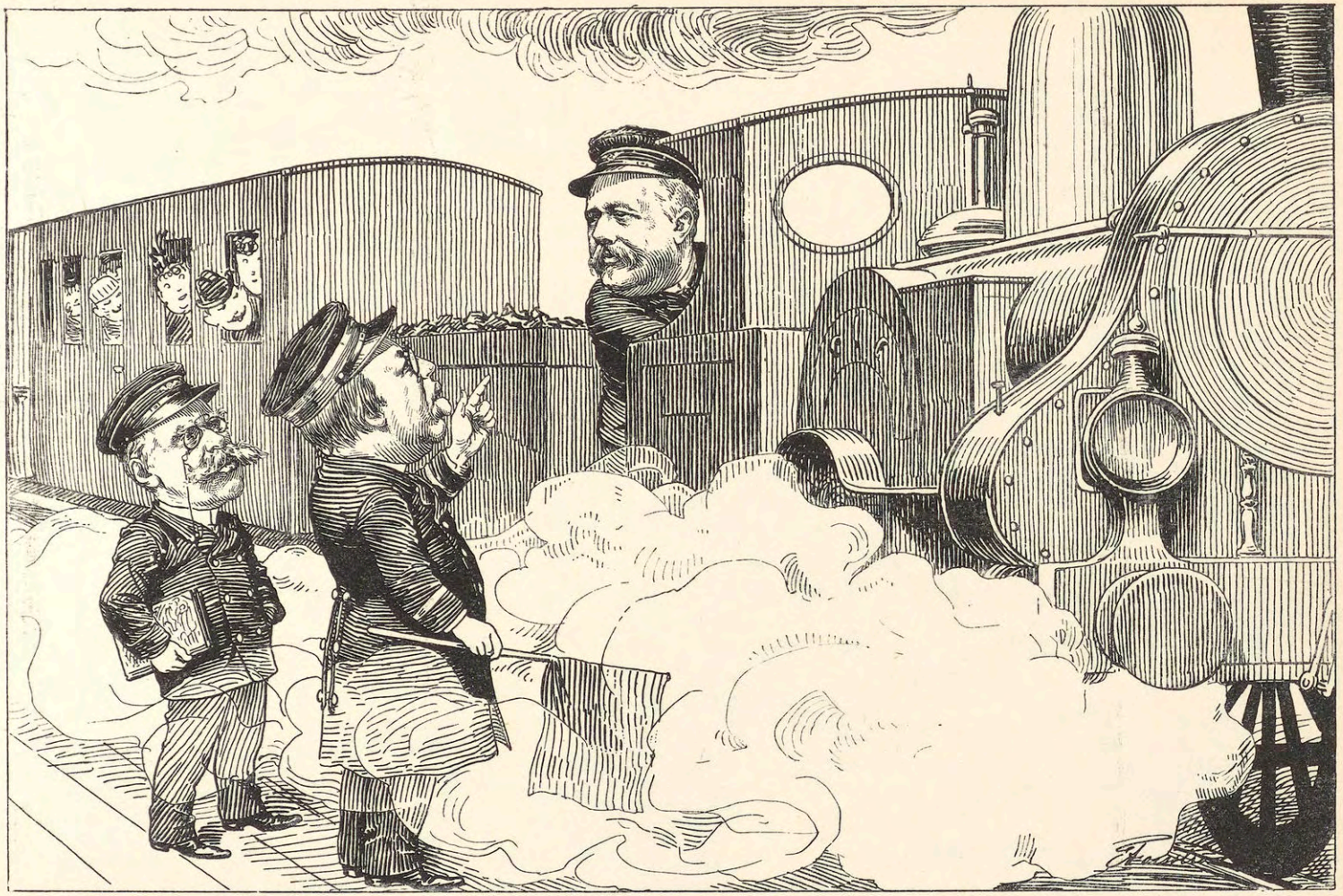

Stationsinspektoren. Kör nu bara inte för fort, Nordström.

Den nye lokomotivföraren. Åh, det kommer inte att bli så farligt med det. Jag känner till banan. Det finns så fullt med byråkratiska stigningar och ämbetsmannakurvor, att det blir trassligt nog att komma fram ändå.

Den oemotståndlige på vice-talmansbalen.

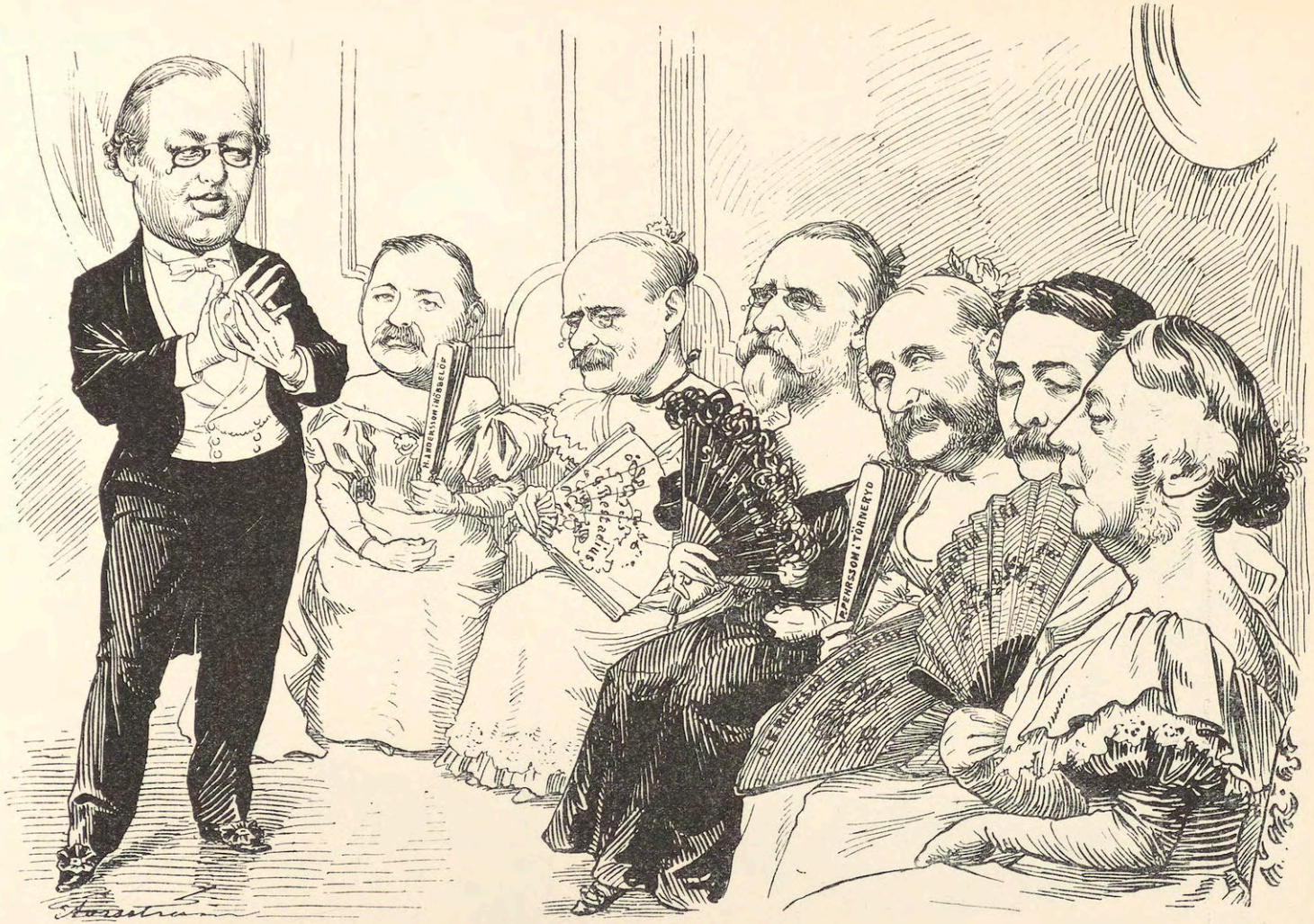

Flickorna (hvar för sig). Ack, jag undrar om han skall bjuda upp mig?

»God-sudd-i-lapp.»

Modern (till den erfarna sköterskan). Tror frun verkligen att vi våga lämna lillen på en stund, sen vi gett honom sudden. Ä' den inte för liten, kanske? Tänk om han börjar skrika?

Sköterskan. Nå, låt'en skrika. Det gör ingenting. Jag känner till, hvad han tål jag.

Tillbud till järnvägsolycka.

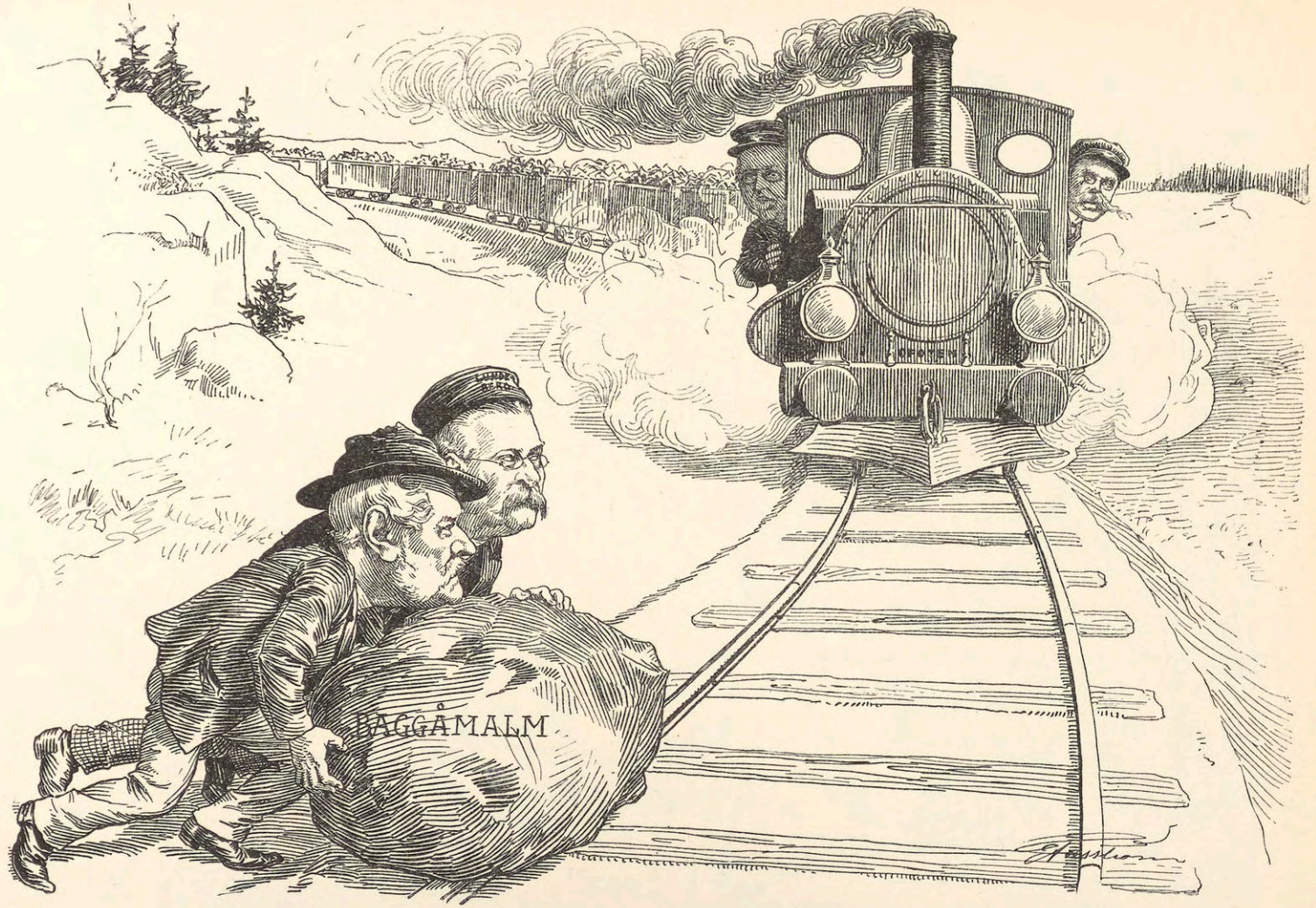

Hofmarskalken. Nu tror jag väl att jag skall få dem att stanna.
Lundeberg. Men om dom skulle trilla af?
Hofmarskalken. Så sätta vi oss upp och köra.

Herr Boström återvänder från Ofotenriksdagen.

(Fritt efter G. v. Rosens etsning Ture Jönson.)

Herr Boström. Ej skall man göra någon landshöfding eller president af mig i detta år.

I pigflyttningen.

Fru Boström. Ja' tror det är bäst att Kristine flyttar.
Kristine. Hva ä dä som frun inte ä belåten mä?
Fru Boström. Det är mycket det. Lamporna där t. ex. har ju Kristine skött så illa, att det höll på att bli olycka här i huset.

Sjövapnets stärkande.

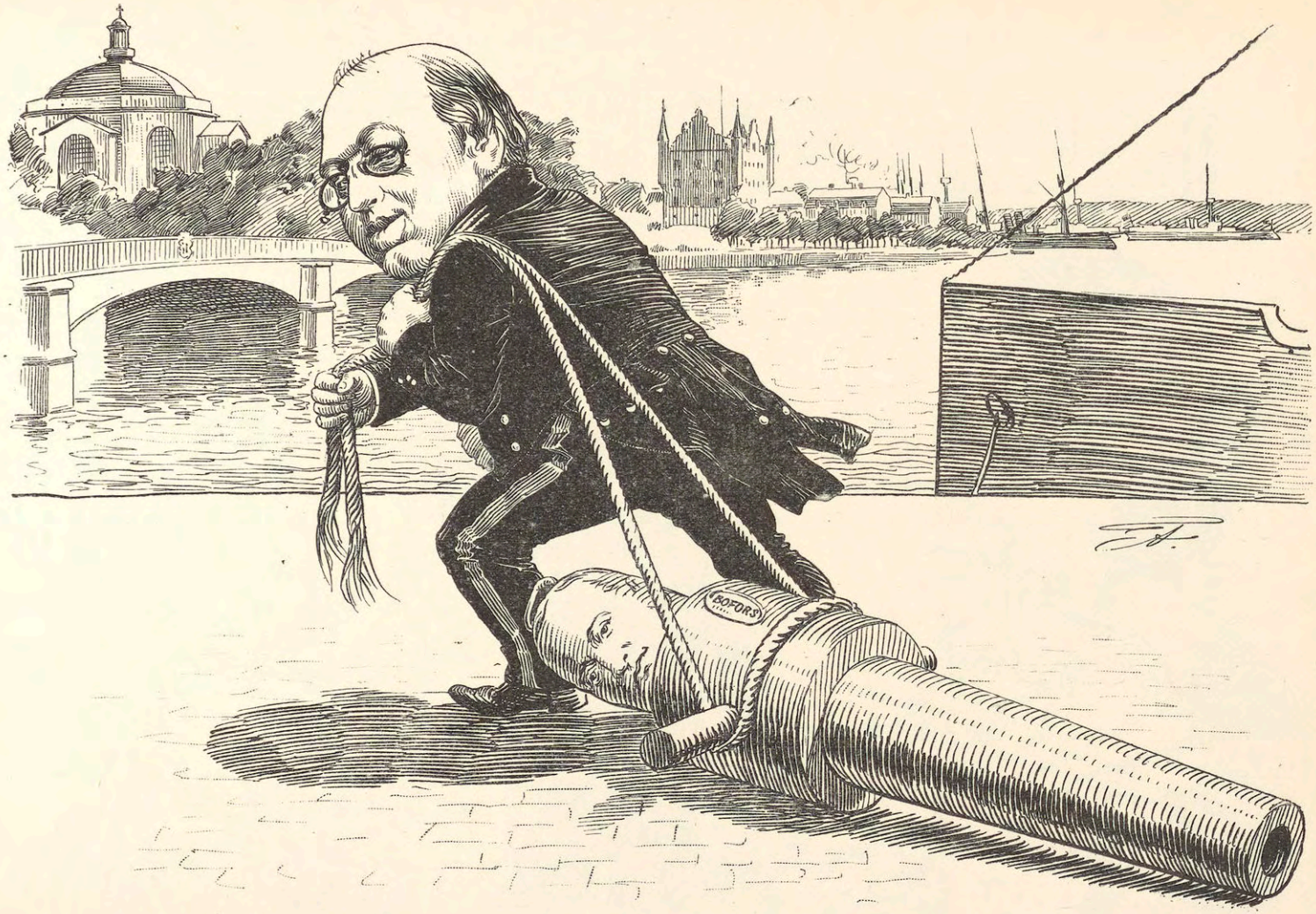

— Den här pjäsen ska väl passa dom. Den kan ge fyr tänker jag. Den förra gaf bara fyrar.

Rikskurtisören

eller

Herr Boström öfverger Fru Nya Dagligt Allehanda för att ägna sig åt Fröken Dagens Nyheter.

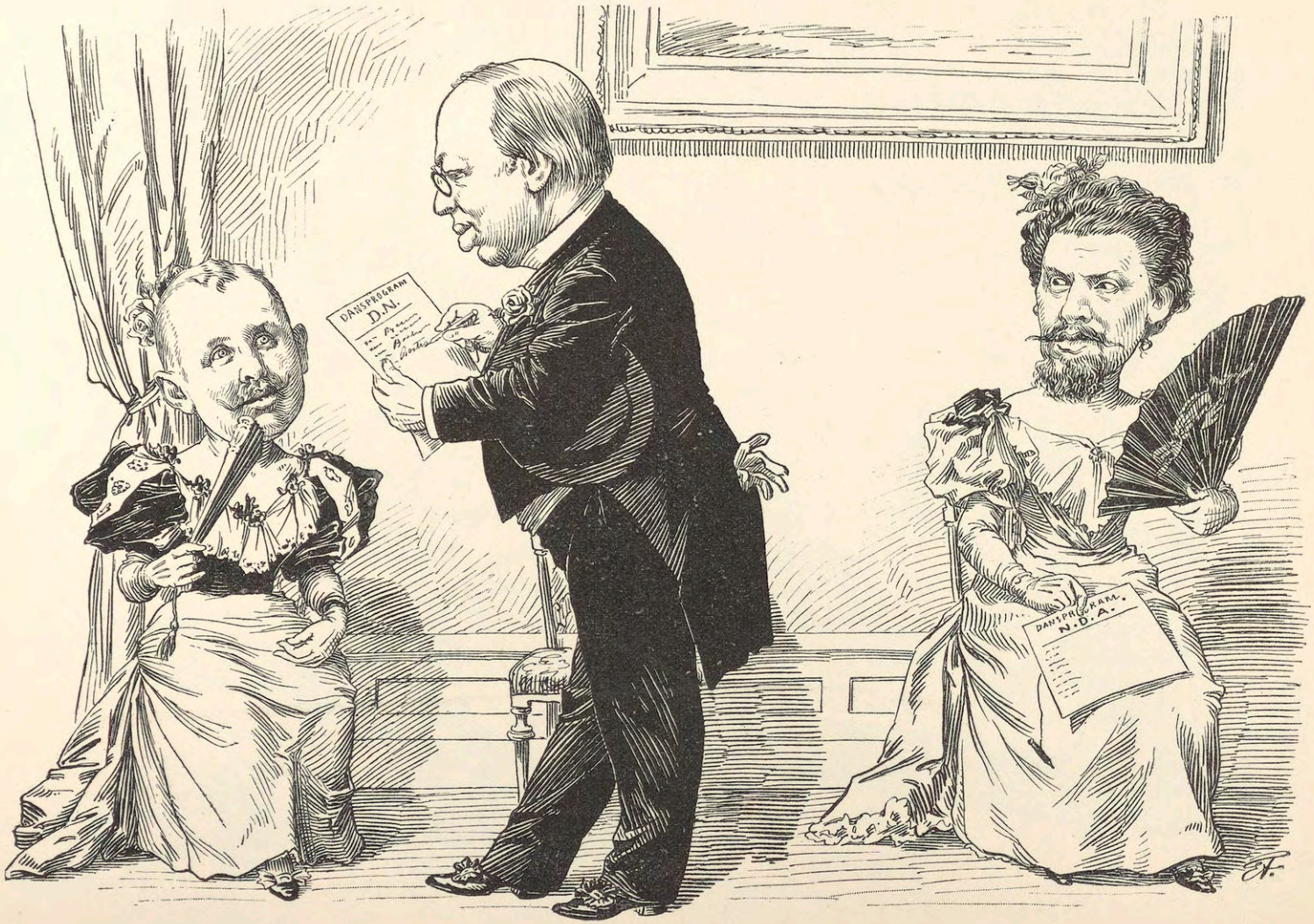

David spelar för Saul.

(Fritt efter Kronberg.)

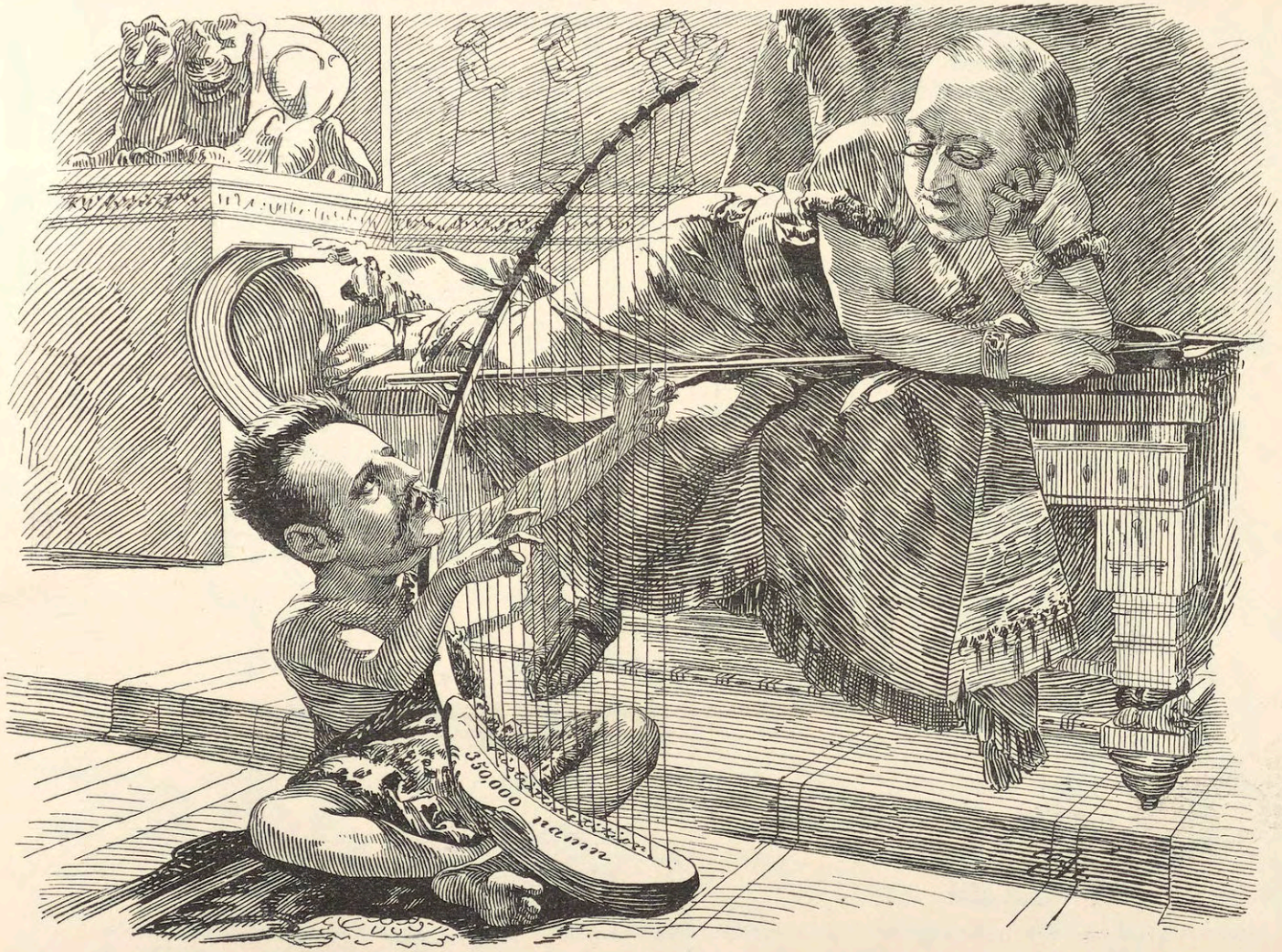

Oraklet i Delphi.

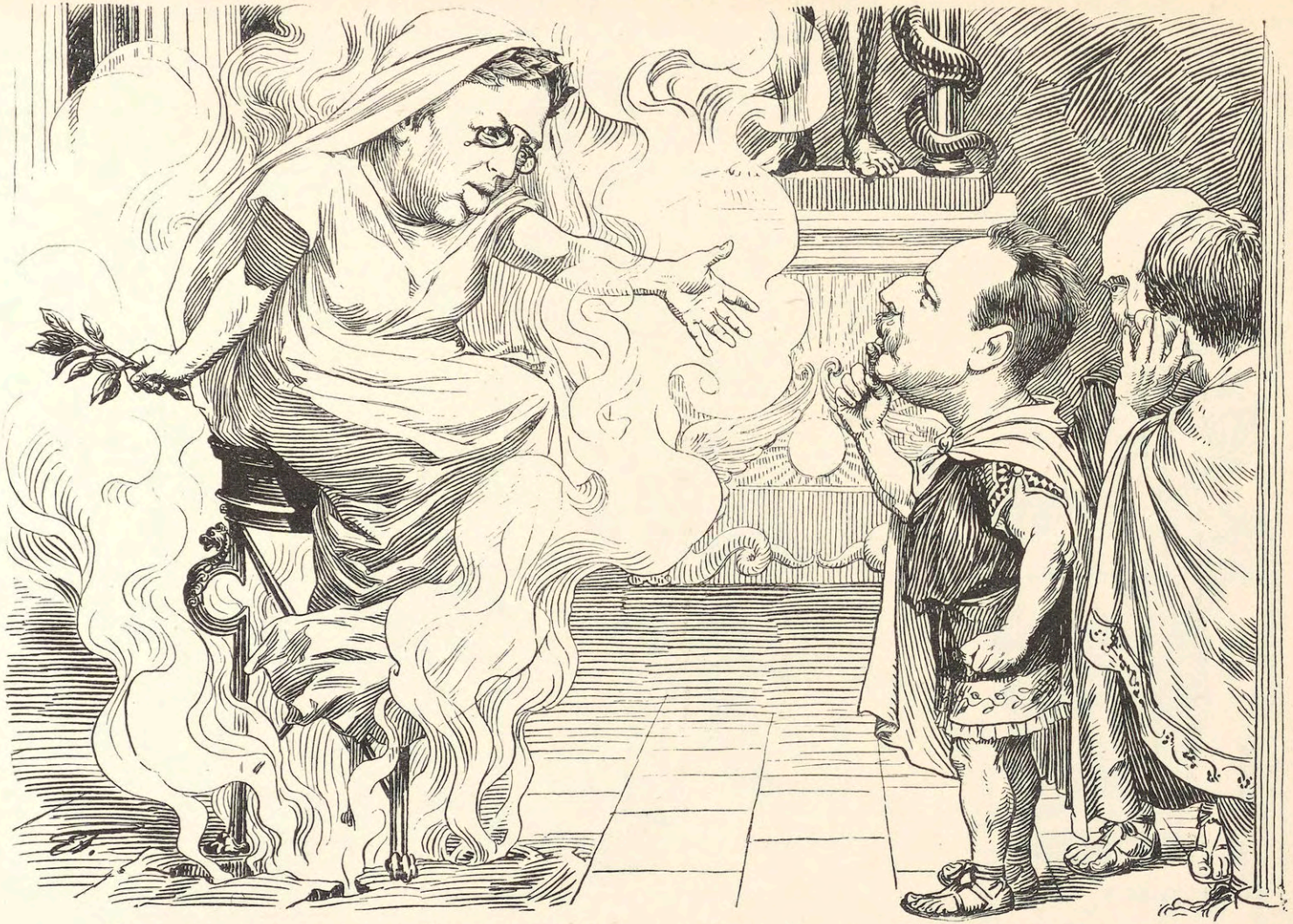

»När oraklet skulle rådfrågas, fördes Pythia, Apollons prästinna, in i tempelcellen, där hon tog plats på en trefot, öfver en jordremna, ur hvilken giftiga ångor framströmmade. Under inflytande af dessa ångor råkade hon i extatiskt tillstånd och utstötte osammanhängande ord, som af prästerna sammansattes till dunkla, mångtydiga svar.»

Gernandts konversationslexikon.

Stort uppträdande af den berömda konstnären Hamiltoni i sina oöfverträffliga och patenterade produktioner å spänd lina.

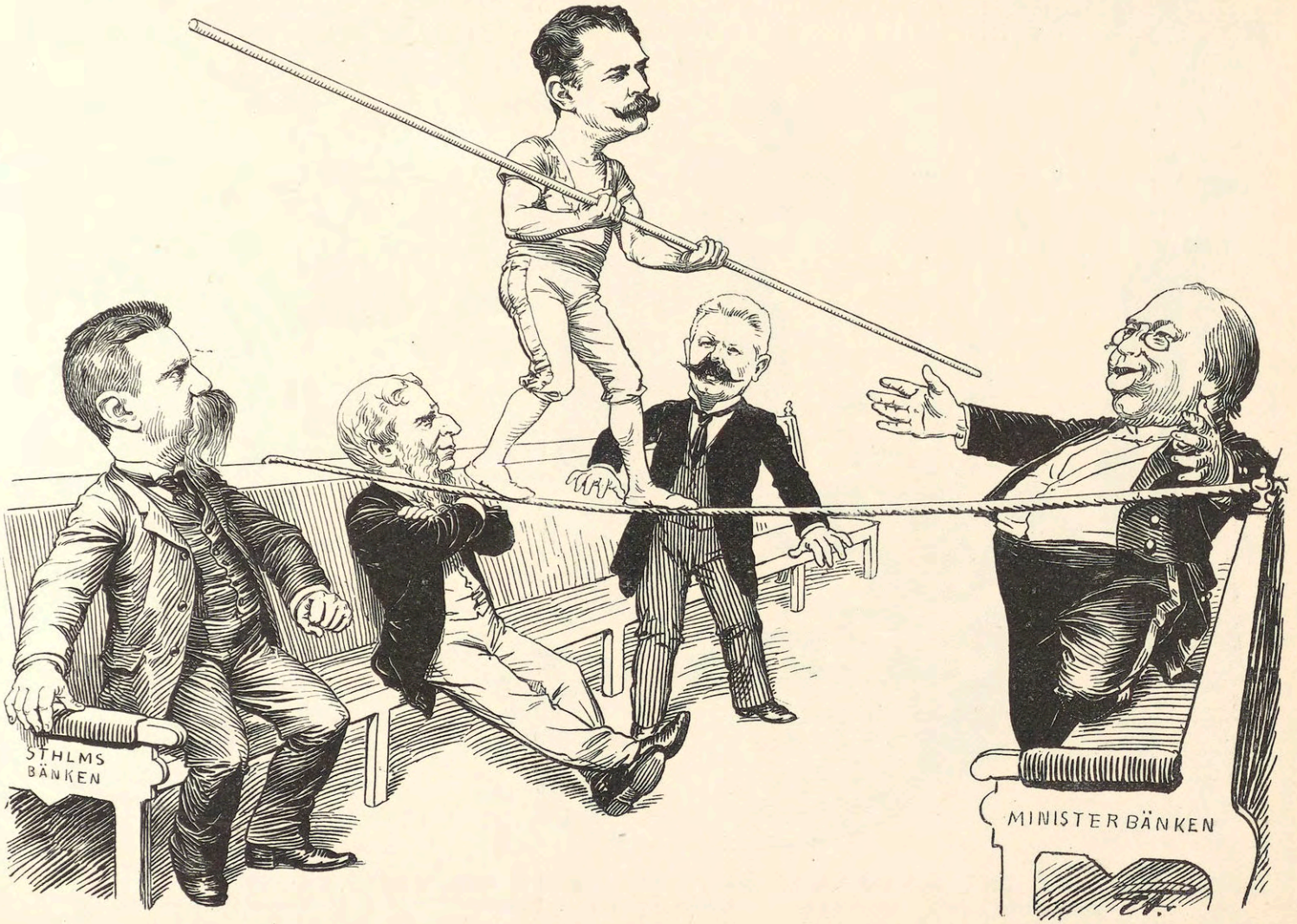

Den lilla snälla gossens födelsedag.

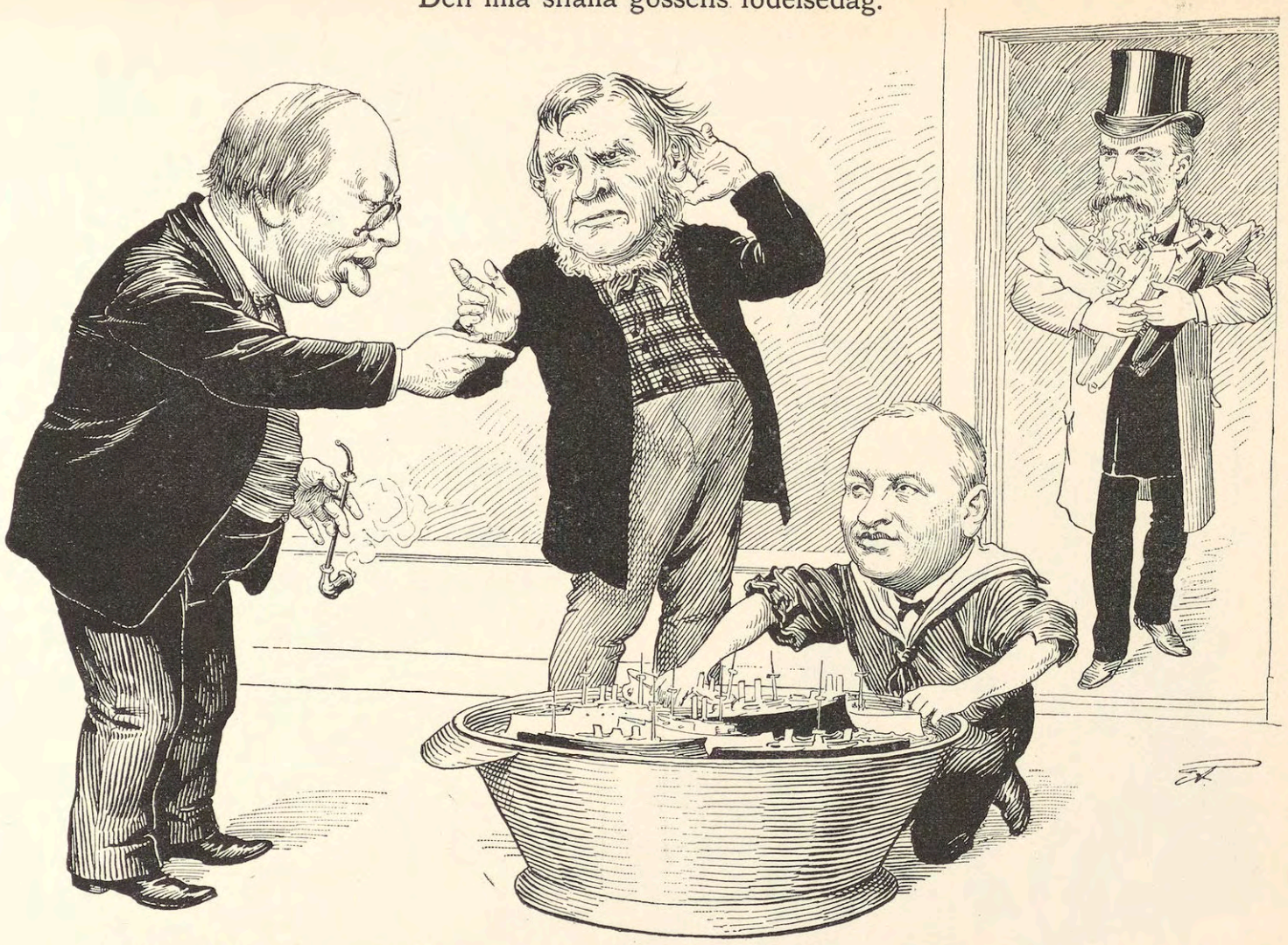

Farbror Andra Kammare (till gossens pappa). Nu när lilla Gerhard har fått så många vackra båtar af mig, är det mycket oförståndigt af farbror Almström att komma med fler. Barnet blir alldeles bortskämdt.

Hos landthandlare Boström i Östanå.

Landthandlaren (afsides till sitt biträde). Ludde lilla, stöt på vågen, så den slår riktigt!

Den envise gästen.

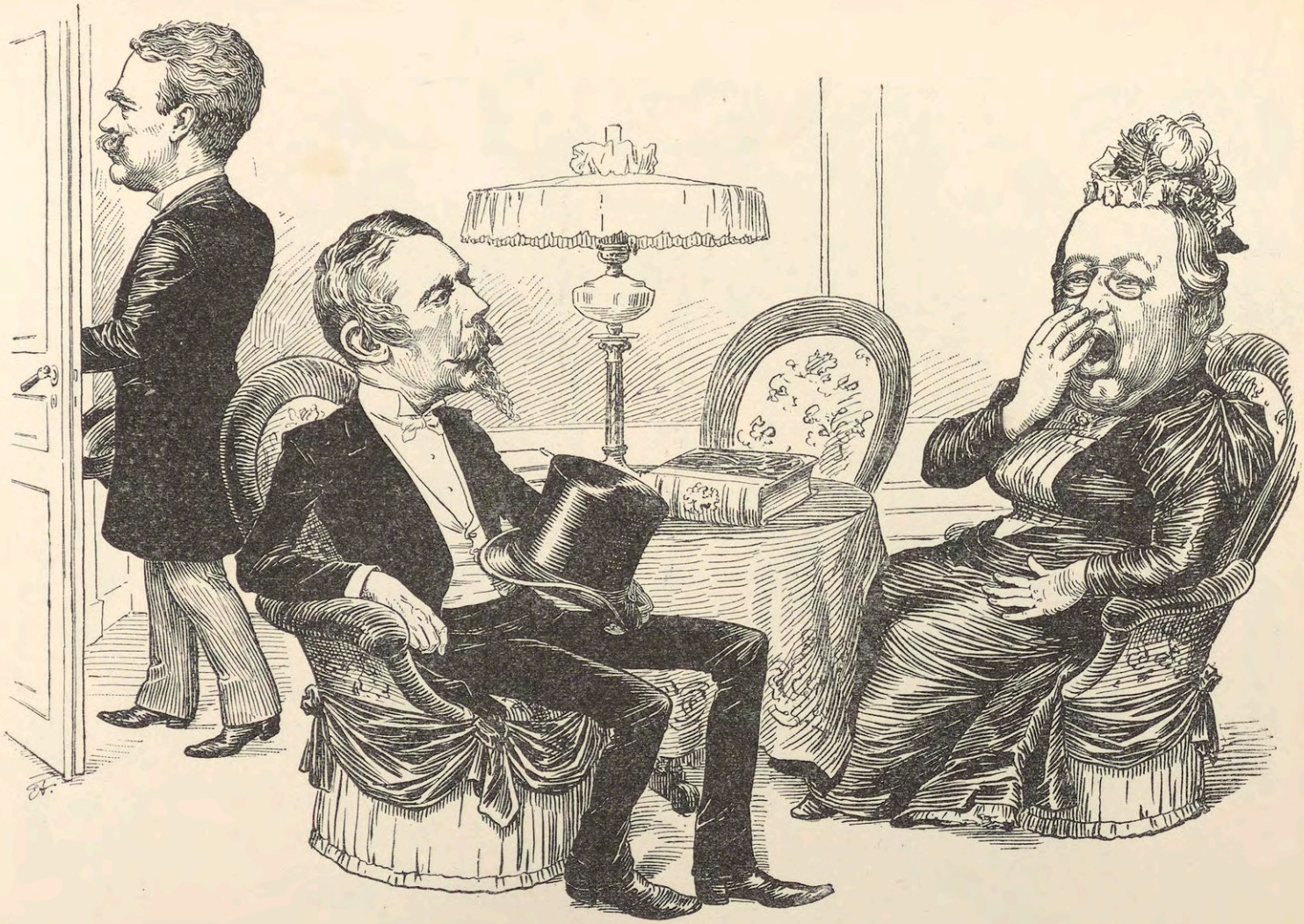

Värdinnan (afsides). Jag undrar, om inte han skall ha vett att gå snart, han med?

Kannibalhöfdingen Statsrådsslukaren.

— Nå, den här har då hullet inne.

I den Unionella barnkammaren.

När utrikesministern är borta.....

— *Lille Sigurd.* Kom, ska vi leka utrikesministrar.
— *Lille Erik Gustaf.* Nä hä, ja vill inte leka med dig, du ä alldeles för liten.

För snälla gossar, eller Oskar Ericksons belöning.

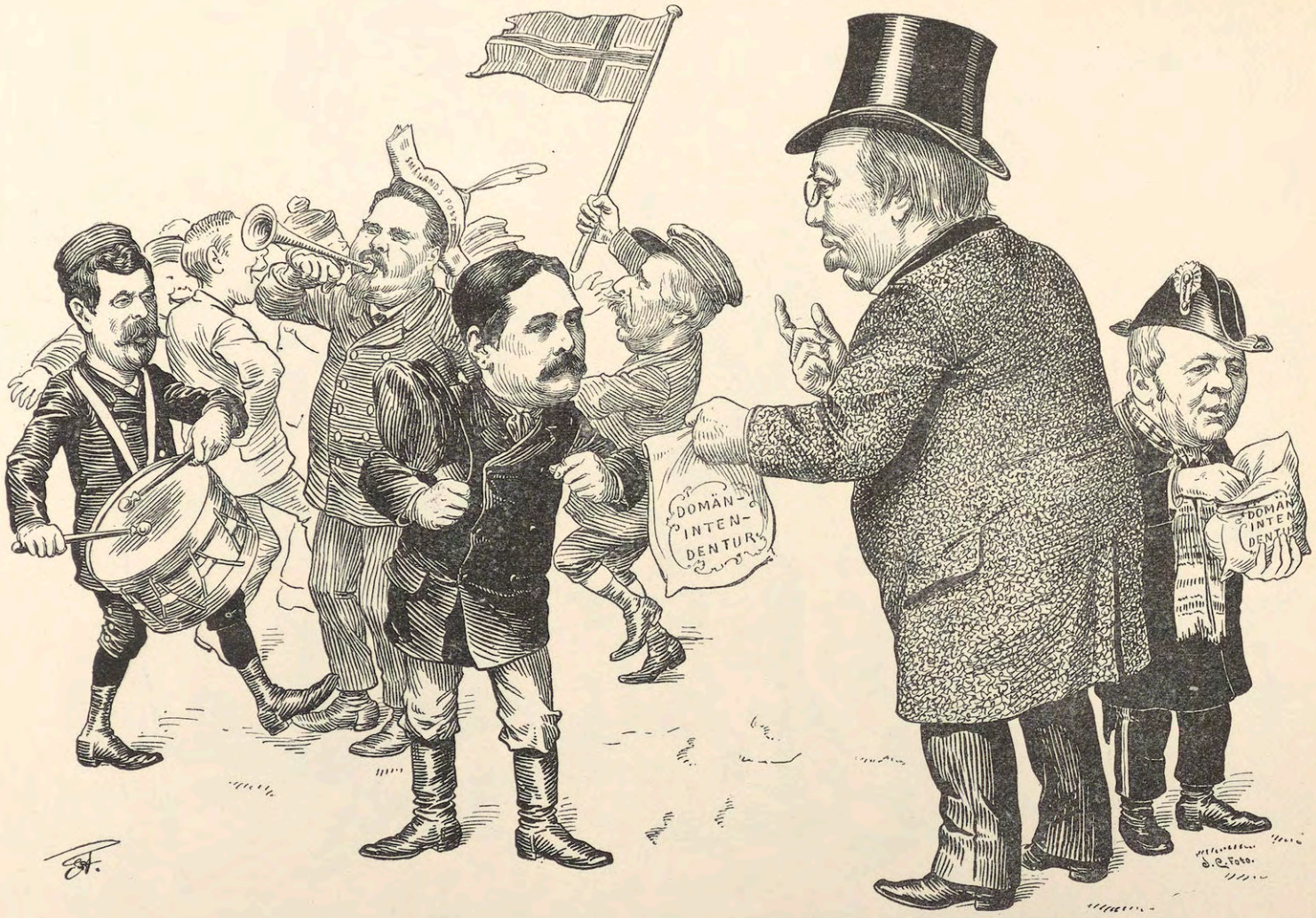

Den välvillige gamle herrn. Se här, min lille vän, ska du få, om du är snäll och inte bryr dig om att leka tillsammans med de där ostyriga gossarna.

Scen ur »Naar vi döde vaagne».

PERSONERNA: Fru Maja, spelas af grefve Hamilton; professor Rubek, spelas af herr Boström.

Fru Maja. Men kan du huske hvad du lovte mig den dag vi blev enige om — om dette vanskelige?

Rubek. Nej, jeg kan sandelig ikke. Nå, hvad lovte jeg dig då?

Fru Maja. Du sa, at du vilde ta mig med dig på et højt berg og vise mig al verdens herlighed.

Rubek. Lovte jeg virkelig *dig* også det?

När Riksdagsbutiken stänges.

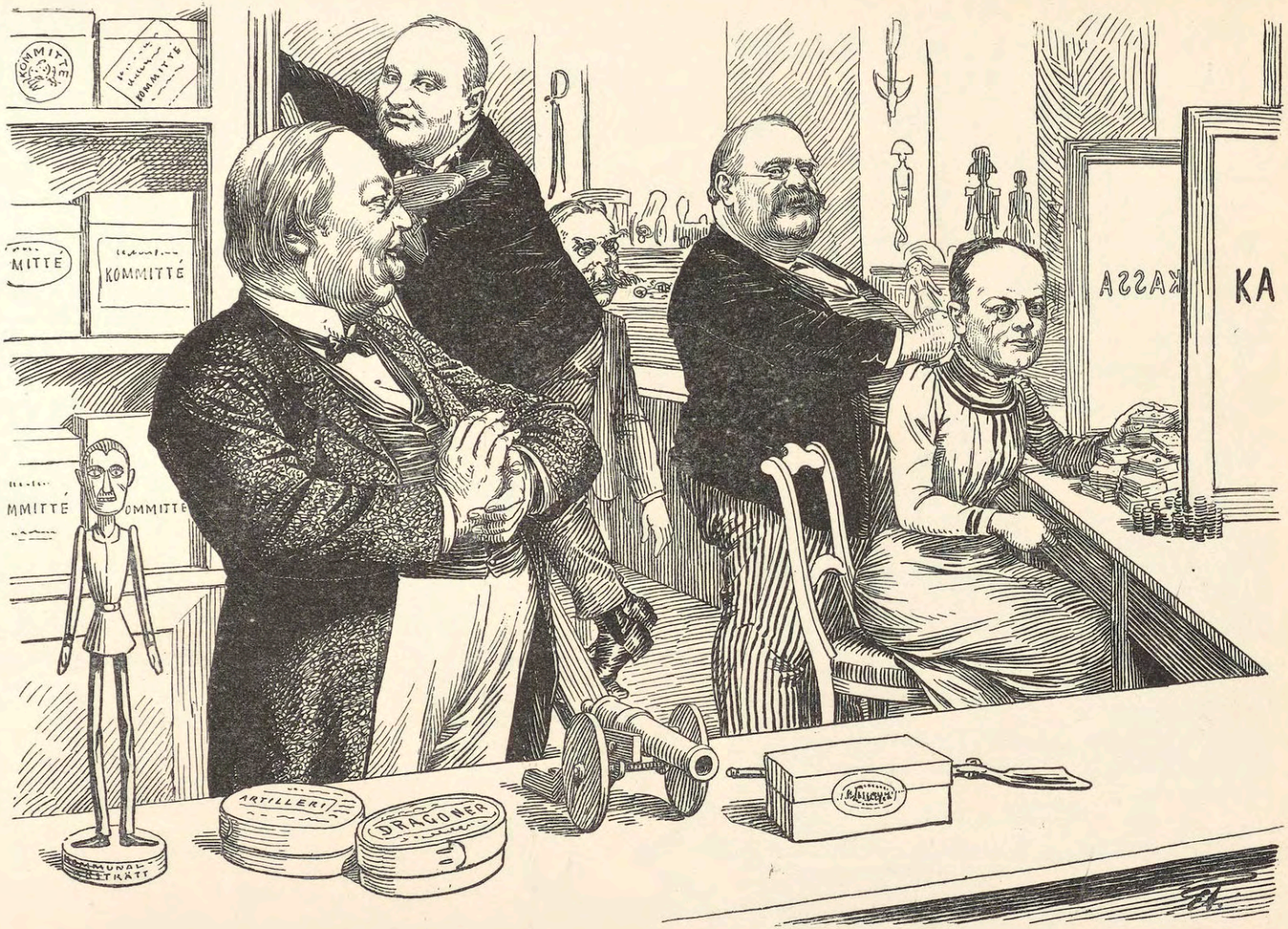

Chefen i firman Boström & C:o (till sina biträden). Ja, mina herrar, nu tror jag vi kunna stänga för i dag. Vi ha ju alla skäl att vara belåtna med den här säsongen. Vi ha fått upp omsättningen till 145,000,000. Det gick inte för Lundeberg-Klingspor & C:o, att slå oss ur brädet med sina klena norska artiklar, och om vi också inte lyckats att realisera vår olycksfallförsäkringsleksak, så kunna vi trösta oss med, att egentligen så är den ju afsedd för skyltning.

I det politiska köket.

Mästerkocken Boström (till underkocken). Nalle du, vi kan inte sätta fram den här soppan, som den är. Den kommer inte att smaka några af våra gäster. Sixten äter den aldrig, om han inte får en bit rösträtt till, och det vill inte direktionen släppa till. Det enda vore, om vi skulle sätta till stadsbrännvin så sväljer nog Ivar den med smak.

Den sista öfverraskningen eller Statsministerfisket.

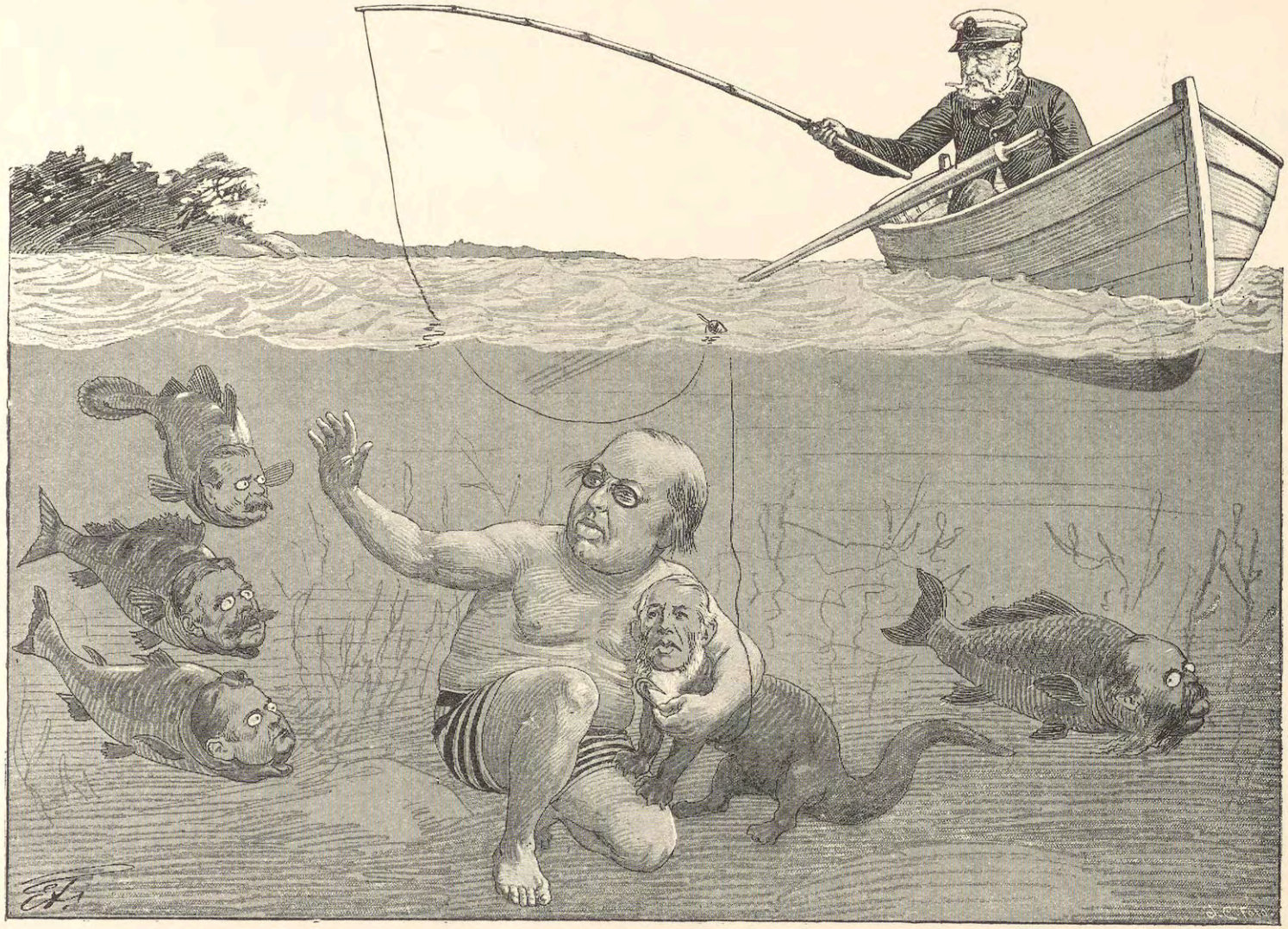

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.